Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B A BIZOTTSÁG 907/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. március 11.)

az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más szervek, a pénzgazdálkodás, a számlaelszámolás, a biztosítékok és az euro használata tekintetében történő kiegészítéséről

(HL L 255., 2014.8.28., 18. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság (EU) 2015/160 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 28.)	L 27	7	2015.2.3.
►M2	A Bizottság (EU) 2017/40 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. november 3.)	L 5	11	2017.1.10.
►M3	A Bizottság (EU) 2018/967 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. április 26.)	L 174	2	2018.7.10.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 107., 2017.4.25., 38. o. (907/2014/EU)

▼B

A BIZOTTSÁG 907/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. március 11.)

az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más szervek, a pénzgazdálkodás, a számlaelszámolás, a biztosítékok és az euro használata tekintetében történő kiegészítéséről

I. FEJEZET

KIFIZETŐ ÜGYNÖKSÉGEK ÉS MÁS SZERVEK

1. cikk

A kifizető ügynökségek akkreditációjára vonatkozó feltételek

(1) A kiadásoknak az 1306/2013/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdése szerinti irányítását és ellenőrzését végző kifizető ügynökségek az általuk teljesített kifizetések, valamint az információk közlése és megőrzése tekintetében elegendő garanciát nyújtanak arra vonatkozóan, hogy:

a) a kifizetés engedélyezése előtt megtörténik a kérelmek elfogadhatóságának és – a vidékfejlesztés keretében – a támogatások odaítélésére irányuló eljárásnak, valamint a kérelmek uniós szabályoknak való megfelelésének ellenőrzése;

b) a teljesített kifizetések könyvelése pontosan és teljes körűen történik;

c) végrehajtják az uniós jogszabályokban meghatározott ellenőrzéseket;

d) a szükséges dokumentumok benyújtására az uniós szabályokban megállapított határidőn belül és formában kerül sor;

e) az uniós szabályok értelmében a dokumentumokhoz – az elektronikus dokumentumokat is beleértve – hozzá lehet férni és azokat olyan formában őrzik meg, hogy teljességük, érvényességük és olvashatóságuk mindenkor biztosított legyen.

(2) A tagállamok olyan hatóságokat és szerveket akkreditálhatnak kifizető ügynökségként, amelyek megfelelnek az 1. bekezdésben meghatározott feltételeknek. Emellett az akkreditáláshoz a kifizető ügynökségnek olyan adminisztratív szervezettel és belső ellenőrzési rendszerrel kell rendelkeznie, amelyek megfelelnek az I. mellékletben („Akkreditációs feltételek”) foglalt kritériumoknak az alábbiak tekintetében:

a) belső környezet;

b) ellenőrző tevékenységek;

c) tájékoztatás és kommunikáció;

d) monitoring.

A tagállamok további akkreditációs kritériumokat határozhatnak meg a kifizető ügynökség méretét, felelősségeit és más különös sajátosságait figyelembe véve.

▼B

2. cikk

A koordináló szervek akkreditációjára vonatkozó feltételek

(1) Egynél több kifizető ügynökség akkreditálása esetén az érintett tagállam az 1306/2013/EU rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban miniszteri szintű okiratban határoz a koordináló szerv akkreditálásáról, miután meggyőződött arról, hogy a szerv adminisztratív rendszerei megfelelő biztosítékot nyújtanak arra, hogy az képes a szóban forgó cikkben említett feladatok ellátására.

(2) Az akkreditáció megadásához a koordináló szervnek eljárásokkal kell rendelkeznie az alábbiak biztosítására:

a) a Bizottságnak adott nyilatkozatok megbízható forrásokból származó információn alapulnak;

b) a Bizottságnak adott nyilatkozatot megfelelő módon engedélyezik a kiküldése előtt;

c) a Bizottság számára elküldött információk alátámasztására megfelelő ellenőrzési nyomvonal áll rendelkezésre;

d) a fogadott és küldött információkról szóló nyilvántartást biztonságosan, papíron vagy számítógépes formában tárolják.

3. cikk

A kifizető ügynökség állami intervencióval kapcsolatos kötelezettségei

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében említett kifizető ügynökségek – e rendelet II. mellékletben és adott esetben az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban megállapított feltételek mellett, különösen az említett mellékletben az ellenőrzés tekintetében meghatározott minimális százalékos arányok alapján – gondoskodnak a felelősségi körükbe tartozó, közraktározással összefüggő intervenciós intézkedésekhez kapcsolódó műveletek irányításáról és ellenőrzéséről.

A kifizető ügynökségek ezzel kapcsolatos hatásköreiket átruházhatják az e rendelet I. mellékletének 1.C. pontjában megállapított jóváhagyási feltételeknek megfelelő intervenciós hivatalokra, vagy más kifizető ügynökségek közvetítésével is eljárhatnak.

(2) A kifizető ügynökségek vagy az intervenciós hivatalok a közraktározás tekintetében fennálló általános felelősségük sérelme nélkül:

a) bizonyos közraktározási intézkedések irányítását a felvásárolt mezőgazdasági termékek raktározását végző természetes vagy jogi személyekre („raktározók”) bízhatják;

b) természetes vagy jogi személyeket bízhatnak meg a mezőgazdasági ágazati jogszabályokban előírt bizonyos konkrét feladatok elvégzésével.

▼B

Ha a kifizető ügynökségek az irányítást az első albekezdés a) pontjában említett raktározókra bízzák, ezt a tevékenységet raktározási szerződések keretében kell végezni a III. mellékletben meghatározott kötelezettségek és általános elvek alapján.

(3) A kifizető ügynökségek közraktározással kapcsolatos kötelezettségei közé tartoznak különösen a következők:

a) az intervenciós közraktározási intézkedés tárgyát képező valamennyi termék esetében készletnyilvántartás és pénzügyi elszámolás vezetése, az adott év október 1-jétől a következő év szeptember 30-ig (a továbbiakban „számviteli év”-nek nevezett időszakban) teljesített műveletek alapján;

b) naprakész jegyzék vezetése azokról a raktározókról, akikkel a közraktározás keretében szerződést kötöttek. Ez a jegyzék olyan hivatkozásokat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik minden raktározási helyszínnek, azok raktározási kapacitásának, valamint a raktárcsarnokok, hűtőházak és silók számának, továbbá azok tervrajzának és alaprajzának pontos azonosítását;

c) a közraktározáshoz használt szerződésmintáknak, a termékek átvételére, tárolására és a raktározók tárolóhelyiségeiből való kitárolására megállapított szabályoknak, valamint a raktározók felelősségére vonatkozó szabályoknak a Bizottság rendelkezésére bocsátása;

d) a készletekről olyan központi számítógépes készletnyilvántartás vezetése, amely tartalmaz minden raktározási helyszínt, minden terméket, a különböző termékek minden mennyiségi és minőségi adatát és mindegyik termék esetében a tömeget (adott esetben a nettó és a bruttó tömeget) vagy a térfogatot;

e) az intervenciós termékek raktározásához, megőrzéséhez, szállításához vagy átadásához kapcsolódó valamennyi műveletnek az uniós és nemzeti jogszabályoknak megfelelően történő elvégezése a felvásárlók, az adott művelet végrehajtásában részt vevő többi kifizető ügynökség és bármely, a szóban forgó művelettel kapcsolatban kapott megbízás alapján eljáró személy saját hatáskörének sérelme nélkül;

f) az intervenciós készletek raktározási helyszínén rendszeres és előzetes értesítés nélküli ellenőrzések végzése az egész év során. Előzetes értesítés adható ugyanakkor – szigorúan a szükséges legrövidebb időtartam meghagyásával – abban az esetben, ha az nem veszélyezteti az ellenőrzés céljának elérését. A szóban forgó előzetes értesítés időtartama – kellően indokolt esetektől eltekintve – nem haladhatja meg a 24 órát;

▼B

g) éves leltár készítése a 4. cikk szerint.

Amennyiben valamely tagállamban egy vagy több termék esetében a kapcsolódó közraktározási számlák vezetését több kifizető ügynökség látja el, az a) és a d) pontban említett készletnyilvántartásokat és pénzügyi elszámolásokat tagállami szinten konszolidálni kell, mielőtt a tagállam a kapcsolódó információkat eljuttatja a Bizottságnak.

(4) A kifizető ügynökségek meghoznak minden szükséges intézkedést a következők biztosítása érdekében:

a) az uniós intervenciós intézkedések tárgyát képező termékek megfelelő állapotban való megőrzése a tárolt termékek minőségének legalább évente egyszer történő ellenőrzésével;

b) az intervenciós készletek hiánytalansága.

(5) A kifizető ügynökségek haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot:

a) azokról az esetekről, amelyekben a termék raktározási idejének meghosszabbítása valószínűleg a termék minőségének romlását idézi elő;

b) a termékben természeti katasztrófa folytán bekövetkezett mennyiségcsökkenésről vagy minőségromlásról.

Ha az első albekezdés a) és b) pontjában említett helyzetek lépnek fel, a Bizottság megfelelő határozatot fogad el:

a) az első albekezdés a) pontjában említett helyzetek fennállása esetén az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 229. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően;

b) az első albekezdés b) pontjában említett helyzetek fennállása esetén az 1306/2013/EU rendelet 116. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően.

(6) A kifizető ügynökségek viselik az uniós intervenciós intézkedések tárgyát képező termékek nem megfelelő tárolásának pénzügyi következményeit, különös tekintettel a termékeknél alkalmazott nem megfelelő raktározási módszerekre visszavezethető következményekre. A raktározók elleni keresetek sérelme nélkül a kifizető ügynökségek kötelezettségvállalásaik vagy kötelezettségeik teljesítésének elmulasztása esetén pénzügyi felelősséget vállalnak.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

▼B

(7) A kifizető ügynökségek a Bizottság alkalmazottai és a Bizottság által felhatalmazott személyek számára elektronikus formában vagy a kifizető ügynökség székhelyén folyamatosan hozzáférhetővé teszik a közraktározási számlákat és az intervenciós műveletek keretében kiállított vagy kapott valamennyi dokumentumot, szerződést és adatállományt.

4. cikk

Leltár

(1) A kifizető ügynökségek minden számviteli év során leltárt készítenek minden egyes, uniós intervenció tárgyát képező termékről.

A leltározás eredményeit összevetik a számviteli adatokkal. A megállapított mennyiségi különbségeket és az ellenőrzések során észlelt minőségbeli különbségekből adódó összegeket az 1306/2013/EU rendelet 46. cikke (6) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott szabályoknak megfelelően kell könyvelni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szokásos raktározási műveletekből kifolyólag hiányzó mennyiségek a könyvelés szerinti leltárban kimutatott elméleti készlet és az (1) bekezdésben előírt leltár alapján megállapított tényleges fizikai készlet vagy a raktár tényleges fizikai készletének elfogyása után fennmaradó könyv szerinti készlet különbözetének felelnek meg, és a IV. mellékletben szereplő tűréshatárok vonatkoznak rájuk.

II. FEJEZET

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

5. cikk

▼M3

Az utolsó kifizetési határidő be nem tartása az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap tekintetében

▼B

(1) Az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) tekintetében az 1306/2013/EU rendelet 40. cikkének első bekezdésében említett kivételek szerint és az arányosság elvével összhangban a kifizetési határidők lejártát követően teljesített kiadások az e cikk (2)–(6) bekezdésében szereplő feltételek szerint jogosultak uniós finanszírozásra.

(2) Ha a határidők lejártát követően teljesített kiadások a határidők betartásával teljesített kiadások legfeljebb 5 %-át teszik ki, akkor a havonta teljesítendő kifizetésekben nem kell csökkentést alkalmazni.

Ha a határidők lejártát követően teljesített kiadások az 5 %-os küszöbérték felett vannak, a továbbiakban teljesített kiadásokat az alábbi szabályok szerint kell csökkenteni:

▼B

a) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti hónapot követő első hónapban teljesítettek, 10 %-kal kell csökkenteni;

b) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti hónapot követő második hónapban teljesítettek, 25 %-kal kell csökkenteni;

c) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti hónapot követő harmadik hónapban teljesítettek, 45 %-kal kell csökkenteni;

d) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti hónapot követő negyedik hónapban teljesítettek, 70 %-kal kell csökkenteni;

e) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti hónapot követő negyedik hónapnál később teljesítettek, 100 %-kal kell csökkenteni.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérve, az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 7. cikkében említett felső határ alá eső közvetlen kifizetésekre a következő feltételeket kell alkalmazni:

a) amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésében meghatározott keretet legkésőbb N+1. év október 15-ig nem használták fel teljes egészében az N. naptári évben teljesített kifizetésekre, és a keret fennmaradó része meghaladja a 2 %-ot, ezt a fennmaradó részt 2 %-ra kell csökkenteni;

b) az N+1. pénzügyi évben a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]) és a 229/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([3]) előírt kifizetésektől eltérő, az N–1. vagy azt megelőző naptári évekre vonatkozó és a kifizetési határidő után teljesített közvetlen kifizetések csak akkor támogathatók az EMGA által, ha az N+1. évben teljesített közvetlen kifizetések teljes összege, adott esetben az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkében előírt kiigazítás előtti összegekre korrigálva, az 1307/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban nem haladja meg a szóban forgó rendelet III. mellékletében az N naptári év tekintetében meghatározott felső értéket;

c) az a), illetve a b) pontban említett határértékeket meghaladó kiadásokat 100 %-kal kell csökkenteni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1307/2013/EU rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. március 13-i 228/2013/EU rendelete az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. március 13-i 229/2013/EU rendelete egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

▼B

Az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdésében említett visszatérítések összegei nem veendők figyelembe az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett feltétel teljesülésének ellenőrzésekor.

▼M1

(3a) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérve a 2015. pénzügyi évben a 73/2009/EK tanácsi rendelet I. mellékletében felsorolt közvetlen kifizetések esetén az alábbi feltételek alkalmazandók:

a) amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésében meghatározott keretet legkésőbb 2015. év október 15-ig nem használták fel teljes egészében a 2014. naptári évre vonatkozóan teljesített kifizetésekre, és a keret fennmaradó része meghaladja a 2 %-ot, ezt a fennmaradó részt 2 %-ra kell csökkenteni;

b) a 73/2009/EK rendelet III. címe 3. fejezetének megfelelően az egységes támogatási rendszert alkalmazó tagállamok esetében a 2013. naptári évre vagy az azt megelőző naptári évekre vonatkozóan a kifizetési határidő lejárta után teljesített közvetlen kifizetések – a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) és a 229/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2]) szereplő kifizetések kivételével – csak abban az esetben jogosultak EMGA-finanszírozásra, ha a 2015. pénzügyi év során teljesített közvetlen kifizetések teljes (szükség esetén a 73/2009/EK rendelet 11. cikke vagy az 1306/2013/EU rendelet 26. cikke szerinti kiigazítás előtti összegekre korrigált) összege nem haladja meg a 73/2009/EK rendelet VIII. mellékletében a 2014. naptári évre meghatározott felső összeghatárokat, figyelembe véve a 73/2009/EK rendelet 136b. cikkének a 2014. naptári évre történő alkalmazásából következő, az említett rendelet VIIIa. mellékletében meghatározott összegeket;

c) a 73/2009/EK rendelet 122. cikkének megfelelően az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok esetében a 2013. naptári évre vagy az azt megelőző naptári évekre vonatkozóan a kifizetési határidő lejárta után teljesített közvetlen kifizetések csak abban az esetben jogosultak EMGA-finanszírozásra, ha a 2015. pénzügyi év során teljesített közvetlen kifizetések teljes (szükség esetén a 73/2009/EK rendelet 11. cikke vagy az 1306/2013/EU rendelet 26. cikke szerinti kiigazítás előtti összegekre korrigált) összege nem haladja meg az érintett tagállamok számára a 2014. naptári évre vonatkozó közvetlen kifizetésekre meghatározott egyedi felső összeghatárok összegét;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. március 13-i 228/2013/EU rendelete az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. március 13-i 229/2013/EU rendelete egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

▼M1

d) az a), b), illetve c) pontban említett határértékeket meghaladó kiadásokat 100 %-kal kell csökkenteni.

Az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdésében említett visszatérítések összegei nem veendők figyelembe az e bekezdés első albekezdésének b) vagy c) pontjában említett feltétel teljesülésének ellenőrzésekor.

▼B

(4) A Bizottság az (2) és (3) bekezdésben említettektől eltérő ütemezést és/vagy alacsonyabb vagy nulla csökkentési rátákat alkalmaz, ha egyes intézkedésekre vonatkozóan különleges irányítási körülmények jelentkeznek, vagy ha a tagállamok megalapozott indokokkal szolgálnak.

Az első albekezdés nem alkalmazandó azonban a (3) bekezdés b) pontjában említett határértéket meghaladó kiadásokra.

(5) A kifizetési határidők betartásának a havi kifizetésekkel összefüggésben történő ellenőrzését minden egyes pénzügyi évben kétszer kell elvégezni:

a) a július 31-ig teljesített kiadásokra vonatkozóan,

b) az október 15-ig teljesített kiadásokra vonatkozóan.

Az augusztus, szeptember és október folyamán bekövetkezett esetleges határidő-túllépéseket az 1306/2013/EU rendelet 51. cikkében említett számlaelszámolási határozatban kell figyelembe venni.

(6) Az e cikkben említett csökkentések az 1306/2013/EU rendelet 52. cikke szerinti megfelelőségi vizsgálattal kapcsolatos későbbi határozat sérelme nélkül alkalmazandók.

▼M3

5a. cikk

Az utolsó kifizetési határidő be nem tartása az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) tekintetében

(1) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) tekintetében az 1306/2013/EU rendelet 40. cikkének első bekezdésében említett kivételek szerint és az arányosság elvével összhangban a kifizetési határidő lejártát követően teljesített kiadások az e cikk (2)–(6) bekezdésében szereplő feltételek szerint jogosultak uniós finanszírozásra.

(2) Ha az 1306/2013/EU rendelet 75. cikkének (1) bekezdésében említett határidő lejártát követően teljesített kiadások a határidő betartásával teljesített kiadások legfeljebb 5 %-át teszik ki, akkor az időközi kifizetésekben nem kell csökkentést alkalmazni.

▼M3

Ha az 1306/2013/EU rendelet 75. cikkének (1) bekezdésében említett határidő lejártát követően teljesített kiadások meghaladják a fenti 5 %-os küszöbértéket, a 908/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet [1] 22. cikkének (2) bekezdésében meghatározott időszakokra vonatkozóan az összes további, késedelmesen teljesített kiadást csökkenteni kell az alábbi szabályok szerint:

a) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti év július 1. és október 15. között teljesítettek, 25 %-kal kell csökkenteni;

b) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti év október 16. és december 31. között teljesítettek, 60 %-kal kell csökkenteni;

c) azokat a kiadásokat, amelyeket a kifizetési határidő lejárata szerinti év december 31. után teljesítettek, 100 %-kal kell csökkenteni.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben az említett bekezdés első albekezdésében meghatározott keretet legkésőbb az N + 1. év december 31-ig nem használták fel teljes egészében az N. naptári év tekintetében teljesített kifizetésekre, és a keret fennmaradó része meghaladja a 2 %-ot, ezt a fennmaradó részt 2 %-ra kell csökkenteni.

(4) Ha egyes intézkedésekre vonatkozóan különleges irányítási körülmények jelentkeznek, vagy ha a tagállamok megalapozott indokokkal szolgálnak, a Bizottság a (2) és (3) bekezdésben említettektől eltérő ütemezést, vagy alacsonyabb vagy nulla csökkentési rátákat alkalmaz.

(5) A kifizetési határidő betartásának ellenőrzését minden egyes pénzügyi évben egyszer kell elvégezni az október 15-ig teljesített kiadásokra vonatkozóan.

A kifizetési határidő esetleges túllépéseit figyelembe kell venni az 1306/2013/EU rendelet 51. cikkében említett számlaelszámolási határozatban.

(6) Az e cikkben említett csökkentések az 1306/2013/EU rendelet 52. cikke szerinti megfelelőségi vizsgálattal kapcsolatos későbbi határozat sérelme nélkül alkalmazandók.

▼B

6. cikk

A legkorábbi lehetséges kifizetési időpont be nem tartása

Az EMGA tekintetében, ha a tagállamok számára engedélyezett, hogy az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban rögzített legkorábbi lehetséges kifizetési időpont előtt egy bizonyos maximális összeg erejéig előlegeket nyújtsanak, minden, a szóban forgó maximális összegen felül teljesített kiadás a legkorábbi lehetséges kifizetési időpont előtt teljesített kiadásnak minősül. Ugyanakkor a szóban forgó kiadás – az 1306/2013/EU rendelet 40. cikkének első albekezdésében említett kivételekkel összhangban – 10 %-os csökkentés mellett uniós kifizetésre jogosult.

[1] A Bizottság 908/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. augusztus 6.) az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más szervek, a pénzgazdálkodás, a számlaelszámolás, az ellenőrzési szabályok, a biztosítékok és az átláthatóság tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 255., 2014.8.28., 59. o.).

▼B

7. cikk

A kifizető ügynökségek által nyújtandó ellentételezés

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében a havi kifizetésekre vonatkozóan hozott határozata útján a Bizottság kifizeti az egyes tagállamok által nyilatkozatban bejelentett kiadásoknak az adott tagállam által ugyanazon kiadásigazoló nyilatkozatban feltüntetett címzett bevételekkel csökkentett egyenlegét. Ez a beszámítás a vonatkozó bevételek beszedésének felel meg.

A címzett bevételekből eredő kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok megnyitására azt követően kerül sor, hogy megtörtént e bevételek költségvetési sorokhoz rendelése. A hozzárendelés a címzett bevételek könyvelésének időpontjában, a tagállamok által megküldött kimutatások kézhezvételétől számított két hónapon belül, az 1306/2013/EU rendelet 43. cikkének (4) bekezdésben említett szabályoknak megfelelően történik.

(2) Ha az 1306/2013/EU rendelet 43. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett összegeket a szabálytalanság vagy gondatlanság által érintett támogatás kifizetése előtt visszatartották, akkor azokat le kell vonni a vonatkozó kiadásból.

(3) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) hozzájárulásainak az egyes referencia-időszakok alatt az érintett vidékfejlesztési program keretében a kedvezményezettekkel visszafizettetett összegeit le kell vonni az említett időszakra vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő, az EMVA-ból fizetendő összegből.

(4) Az adott esetben az 1306/2013/EU rendelet 51. cikkében említett számlaelszámolásból eredő és a vidékfejlesztési program céljaira újra felhasználható többletösszegeket vagy a hiányzó összegeket a számlaelszámolási határozatot követő első nyilatkozat elkészítésekor hozzá kell adni vagy le kell vonni az EMVA hozzájárulásának összegéből.

(5) Az EMGA-ból nyújtott finanszírozás összege azon kiadások összegével egyezik meg, amelyeket a kifizető ügynökség által közölt adatok alapján, az intervenciós intézkedésekből eredő esetleges bevételeket kivonva számítottak ki, a Bizottság által létrehozott számítógépes rendszer segítségével igazolták, és amelyeket a kifizető ügynökség kiadásigazolási nyilatkozataiban közölt.

8. cikk

Az uniós költségvetés késedelmes elfogadása

(1) Az EMGA tekintetében, amennyiben az uniós költségvetés elfogadása nem történik meg a költségvetési év elejéig, az 1306/2013/EU rendelet 18. cikkében említett havi kifizetések teljesítése az egyes tagállamoktól kapott kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő összegek egy bizonyos százalékáig engedélyezhető, amely kiadási alcímenként és a 966/2012/EU, Euratom rendelet 16. cikkében meghatározott korlátok betartásával kerül megállapításra. A Bizottság a tagállamoknak vissza nem térített összegek egyenlegét a későbbi időközi kifizetésekről hozott határozatokban veszi figyelembe.

▼B

(2) Az EMVA tekintetében, amennyiben az uniós költségvetés elfogadása nem történik meg a költségvetési év elejéig, akkor:

a) az 1306/2013/EU rendelet 36. cikkében említett időközi kifizetések a rendelkezésre álló előirányzatokkal arányosan, az egyes vidékfejlesztési programokra vonatkozóan beérkező kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő összegek egy bizonyos százalékáig teljesíthetők. A Bizottság a tagállamoknak vissza nem térített összegek egyenlegét a későbbi időközi kifizetések teljesítésekor veszi figyelembe;

b) az 1306/2013/EU rendelet 33. cikkében említett költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében a vidékfejlesztési programok elfogadását követő első éves részletfizetéseknek a szóban forgó programok elfogadásának sorrendjét kell követniük. A későbbi éves részletek fizetésére vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásokat azon programok sorrendjében kell megtenni, amelyek esetében már felhasználásra kerültek a vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatok. A Bizottság részleges éves kötelezettségvállalásokat tehet a vidékfejlesztési programokra vonatkozóan, amennyiben a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok korlátozottak. E programok fennmaradó egyenlegét akkor kell lekötni, amikor további kötelezettségvállalási előirányzatok válnak elérhetővé.

9. cikk

A havi kifizetések késleltetése

A Bizottság az érintett tagállamok tájékoztatását követően késleltetheti az 1306/2013/EU rendelet 18. cikkében említett, a tagállamoknak járó havi kifizetéseket, amennyiben a szóban forgó rendelet 102. cikke (1) bekezdése c) pontjának i. és ii. alpontja szerinti közlemények megkésve érkeznek be vagy olyan eltéréseket tartalmaznak, amelyek további ellenőrzéseket tesznek szükségessé.

10. cikk

A kifizetések felfüggesztése késedelmes benyújtás esetén

(1) A kifizetéseknek az 1306/2013/EU rendelet 42. cikke szerinti felfüggesztése az e rendelet V. mellékletben felsorolt intézkedésekre alkalmazandó.

(2) Az EMGA keretébe tartozó kiadások tekintetében a kifizetések az alábbi mértékben függeszthetők fel:

a) ha az ellenőrzések eredményeit október 15-ig nem küldték meg, azon kiadások 1 %-a, amelyekre a vonatkozó információt nem küldték meg időben;

b) ha az ellenőrzések eredményeit december 1-ig nem küldték meg, azon kiadások 1,5 %-a, amelyekre a vonatkozó információt nem küldték meg időben.

(3) Az EMVA keretébe tartozó kiadások tekintetében a kifizetések az alábbi mértékben függeszthetők fel:

▼B

a) ha az ellenőrzések eredményeit október 15-ig nem küldték meg, azon kiadások 1 %-a, amelyekre a vonatkozó információt nem küldték meg időben;

b) ha az ellenőrzések eredményeit január 15-ig nem küldték meg, azon kiadások 1,5 %-a, amelyekre a vonatkozó információt nem küldték meg időben.

11. cikk

A kiadásigazoló nyilatkozat kiállításakor alkalmazandó átváltási árfolyam

(1) Az EMGA tekintetében az 1306/2013/EU rendelet 106. cikke (4) bekezdésének megfelelően azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, az EMGA-t érintő kiadásigazoló nyilatkozataik elkészítésekor ugyanazt az átváltási árfolyamot alkalmazzák, mint amelyet az V. fejezet és az ágazati mezőgazdasági jogszabályok értelmében a kedvezményezettek részére teljesített kifizetéseknél és a beszedett bevételeknél alkalmaztak. Az 1306/2013/EU rendelet 51. és 52. cikkében említett számlaelszámolási, illetve megfelelőségi vizsgálattal kapcsolatos határozatok esetében a tagállamok a határozatok elfogadásának időpontja után az Európai Központi Bank által megállapított első átváltási árfolyamot alkalmazzák.

Az (1) bekezdésben említettektől eltérő esetekben – különösen a 3/2008/EK tanácsi rendelet ([1]) alapján jóváhagyott promóciós programok, a borágazati promóciós programok, illetve azon műveletek esetében, amelyek tekintetében az ágazati mezőgazdasági jogszabályok nem állapítanak meg meghatározó ügyleti tényt – az alkalmazandó átváltási árfolyam az Európai Központi Bank által azon hónapot megelőzően megállapított utolsó előtti átváltási árfolyam, amely hónapra vonatkozóan a kiadást vagy a címzett bevételt bejelentették.

(2) A vidékfejlesztési programok tekintetében az euróövezethez nem tartozó tagállamok kiadásigazoló nyilatkozataik kiállításakor minden fizetési vagy visszafizettetési műveletre vonatkozóan az Európai Központi Bank által azon hónapot megelőzően megállapított utolsó előtti átváltási árfolyamot alkalmazzák, amely hónap folyamán a műveleteket a kifizető ügynökség számláin lekönyvelték.

▼M3

Azon műveletek esetében, amelyek tekintetében az ágazati mezőgazdasági jogszabályok nem állapítanak meg meghatározó ügyleti tényt, az alkalmazandó átváltási árfolyam az Európai Központi Bank által azon időszak utolsó hónapját megelőzően megállapított utolsó előtti átváltási árfolyam, amelyre vonatkozóan a kiadást vagy a címzett bevételt bejelentették.

▼B

III. FEJEZET

SZÁMLAELSZÁMOLÁS ÉS EGYÉB ELLENŐRZÉSEK

12. cikk

Korrekciók alkalmazásának kritériumai és módszere a megfelelőségvizsgálati eljárás keretében

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 52. cikkének (1) bekezdése szerinti, az uniós finanszírozásból kizárt összegekről döntő határozat elfogadásához a Bizottság különbséget tesz olyan összegek vagy összegrészek

([1]) A Tanács 2007. december 17-i 3/2008/EK rendelete a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről (HL L 3., 2008.1.5., 1. o.).

▼B

között, amelyeket jogosulatlanul elköltöttnek minősít és olyanok között, amelyeket extrapoláció vagy átalánykorrekció alkalmazásával határoz meg.

Az uniós finanszírozásból kizárható összegek meghatározására a Bizottság, amennyiben úgy találja, hogy a költség nem az uniós jogszabályoknak, illetőleg az EMVA esetében nem az alkalmazandó uniós és nemzeti jogszabályoknak megfelelően merült fel, saját megállapításait használja fel és figyelembe veszi a tagállamok által az 1306/2013/EU rendelet 52. cikke szerint végzett megfelelőségvizsgálati eljárás során rendelkezésre bocsátott információkat.

(2) A Bizottság a kizárást csak akkor alapozza a jogosulatlanul elköltött összegek azonosítására, ha az összegeket arányos erőfeszítéssel lehet meghatározni. Ha a Bizottság nem tudja arányos erőfeszítéssel meghatározni a jogosulatlanul elköltött összegeket, a tagállamok a Bizottság által a megfelelőségvizsgálati eljárás során előírt időkereten belül ezen összegek ellenőrzésére vonatkozó adatokat nyújthatnak be a meg nem felelés által potenciálisan érintett minden egyedi eset vizsgálata alapján. Az ellenőrzés kiterjed az alkalmazandó jog megsértésével felmerült és az uniós költségvetésre terhelt összes kiadásra. A benyújtott adatoknak tartalmazniuk kell minden egyes összeget, amely az adott meg nem felelés miatt nem támogatható.

(3) Amennyiben a jogosulatlanul elköltött összegek nem határozhatók meg a (2) bekezdéssel összhangban, a Bizottság a kizárásra kerülő összegeket extrapolált korrekció alkalmazásával is meghatározhatja. Ahhoz, hogy a Bizottság meghatározhassa a releváns összegeket, a tagállamok a Bizottság által a megfelelőségvizsgálati eljárás során előírt időkereten belül az érintett esetek reprezentatív mintáján végzett ellenőrzések eredményeinek statisztikai eszközökkel végzett extrapolációján alapuló kalkulációt nyújthatnak be az uniós finanszírozásból kizárandó összegről. A mintát a sokaság azon részéből veszik, amelynél az azonosított meg nem felelés bekövetkezése várható.

(4) A tagállamok által a (2) és (3) bekezdés szerint benyújtott eredmények figyelembevétele céljából a Bizottság számára lehetővé válik, hogy:

a) értékelje a meghatározásra vagy extrapolálásra fenntartott módszereket, amelyeket a tagállamok világosan leírnak;

b) ellenőrizze a (3) bekezdésben említett minta reprezentativitását;

c) ellenőrizze a benyújtott meghatározás és extrapolálás tartalmát és eredményeit;

d) kielégítő és releváns vizsgálati bizonyítékokat szerezzen az eredmények alapját képező adatokról.

▼B

(5) A (3) bekezdés alkalmazásakor a tagállamok használhatják a kifizető ügynökségek tanúsító szerv által jóváhagyott ellenőrzési statisztikáit vagy e szerv becslését az 1306/2013/EU rendelet 9. cikkében említett könyvvizsgálata tartalmában lévő hibaszintre vonatkozóan, feltéve, hogy:

a) a Bizottság elégedett a tanúsító szervek által végzett munkával mind a könyvvizsgálati stratégia, mind pedig a ténylegesen elvégzett könyvvizsgálat tartalma, terjedelme és minősége tekintetében;

b) a tanúsító szervek munkájának hatóköre megegyezik a kérdéses megfelelőségvizsgálati vizsgálat hatókörével, különösen az intézkedések vagy rendszerek tekintetében;

c) a becsléskor figyelembe vették azon szankciók összegét, amelyeket ki kellett volna szabni.

(6) Ha nem teljesülnek az uniós finanszírozásból kizárandó összegek meghatározásának (2) és (3) bekezdésekben említett feltételei, vagy az eset olyan természetű, hogy a kizárandó összegeket nem lehet az említett bekezdések alapján meghatározni, a Bizottság a megfelelő átalánykorrekciókat alkalmazza, figyelembe véve a jogsértés jellegét és súlyát és saját becslését az Uniónak okozott pénzügyi kár kockázatáról.

Az átalánykorrekció szintjének megszabása elsősorban a meghatározott meg nem felelés típusának figyelembevételével történik. E célból az ellenőrzési hiányosságokat a kulcsfontosságú és kiegészítő ellenőrzések során tapasztalt hiányosságokra osztják fel, a következők szerint:

a) a kulcsfontosságú ellenőrzések azok az igazgatási és helyszíni ellenőrzések, amelyekre azért van szükség, hogy meghatározható legyen a támogatásra való jogosultság a csökkentések és szankciók ennek megfelelő alkalmazása;

b) kiegészítő ellenőrzésnek minősül minden egyéb igazgatási művelet, amely az igények helyes feldolgozásához szükséges.

Ha ugyanazon megfelelőségvizsgálati eljárás keretében különböző, eltérő átalánykorrekciókat maguk után vonó meg nem feleléseket állapítanak meg, a legmagasabb átalánykorrekciót kell alkalmazni.

(7) Az átalánykorrekciók mértékének megállapításakor a Bizottság elsősorban az alábbi körülményeket veszi figyelembe, mivel ezek nagyobb súlyú hiányosságokat képviselnek, így nagyobb kockázatot jelentenek az uniós költségvetés potenciális vesztesége tekintetében:

a) egy vagy több kulcsfontosságú ellenőrzést nem alkalmaznak, vagy olyan rosszul vagy ritkán alkalmaznak, hogy azok alkalmatlannak tekinthetők az igények támogathatóságának megállapítására, vagy a szabálytalanságok megelőzésére; vagy

b) három vagy több hiányosságot tárnak fel egy adott ellenőrző rendszerrel kapcsolatban; vagy

▼B

c) a tagállam nem alkalmazza vagy súlyos hiányosságok mellett alkalmazza az ellenőrző rendszert, és bizonyítottan széles körben tapasztalhatók szabálytalanságok és hanyagság a szabálytalanságok vagy a csalás elleni fellépés tekintetében; vagy

d) a tagállammal kapcsolatban már alkalmaztak korrekciót ugyanabban az ágazatban jelentkező, hasonló hiányosságok miatt, figyelembe véve azonban a tagállam által már meghozott kiigazító vagy kompenzációs intézkedéseket.

▼M1

8. Ha a tagállam bizonyos olyan objektív elemeket nyújt be, amelyek nem felelnek meg az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett követelményeknek, de amelyek bizonyítják, hogy az alapok legnagyobb vesztesége alacsonyabb, mint amely a javasoltnál alacsonyabb átalány alkalmazásából származna, a Bizottság ezt az alacsonyabb átalányt alkalmazza az uniós finanszírozásból az 1306/2013/EU rendelet 52. cikke értelmében kizárandó összegek meghatározására.

▼B

(9) A kedvezményezettekkel ténylegesen visszatéríttetett és a Bizottság által a megfelelőségvizsgálati eljárás folyamán meghatározott vonatkozó időpont előtt az alapokba befizetett összegeket levonják abból az összegből, amelynek az uniós finanszírozásból történő kizárásáról a Bizottság az 1306/2013/EU rendelet 52. cikke értelmében dönt.

13. cikk

A visszatéríttetési eljárásokat követő kötelezettség

Az 1306/2013/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett visszatéríttetési eljárások végrehajtása után a tagállamok:

a) az említett rendelet 55. cikkének második albekezdésében említett visszatéríttetési költségek levonását követően a visszatéríttetett összeg ötven százalékát befizetik az EMGA-nak;

b) befizetik az EMVA-nak a vidékfejlesztési programok lezárása után visszatéríttetett vagy a program lezárása előtt visszatéríttetett, de az 1306/2013/EU rendelet 56. cikkével összhangban újra ki nem osztható összegek ötven százalékát.

14. cikk

A tranzakciók vizsgálata

Az 1306/2013/EU rendelet V. címének III. fejezetében meghatározott vizsgálati rendszer nem alkalmazandó az e rendelet VI. mellékletében felsorolt intézkedésekre.

▼B

IV. FEJEZET

BIZTOSÍTÉKOK

1. SZAKASZ

Alkalmazási kör és kifejezéshasználat

15. cikk

Alkalmazási kör

E fejezet alkalmazandó minden olyan esetben, amikor az ágazati mezőgazdasági jogszabályok biztosíték nyújtását írják elő, függetlenül attól, hogy a rendelkezések szövegében előfordul-e konkrétan a „biztosíték” kifejezés vagy sem.

Ez a fejezet nem alkalmazandó a 2913/92/EGK tanácsi rendeletben említett behozatali és kiviteli vámok megfizetésére nyújtott biztosítékokra ([1]).

16. cikk

Az e fejezetben használt kifejezések

E fejezet alkalmazásában:

a) „illetékes hatóság”: vagy a biztosíték elfogadására felhatalmazott fél, vagy az a fél, amely felhatalmazást kapott, hogy a vonatkozó rendelettel összhangban döntést hozzon a biztosíték feloldásáról vagy lehívásáról;

b) „keretbiztosíték”: olyan biztosíték, amelyet abból a célból bocsátanak az illetékes hatóság rendelkezésére, hogy egynél több kötelezettség teljesítését szavatolják;

c) „a biztosított összeg megfelelő része”: a biztosított összegnek annak a mennyiségnek megfelelő részét jelenti, amelyre vonatkozóan valamely követelménynek nem tettek eleget.

2. SZAKASZ

Biztosíték megkövetelése

17. cikk

Felelős fél

Biztosítékot az a fél nyújt – illetve annak nevében nyújtanak –, aki vagy amely egy adott pénzösszeg megfizetéséért felelős, amennyiben kötelezettségét nem teljesíti.

([1]) A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1992.10.19., 1. o.).

▼B

18. cikk

Mentesítés a biztosíték nyújtására vonatkozó követelmény alól

(1) Az illetékes hatóság mentesítést adhat a biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettség alól, amennyiben a kötelezettség teljesítéséért felelős fél:

a) hatósági feladatokat ellátó ►C1 közjogi szerv; ◄ vagy

b) az a) pontban említett feladatokat állami felügyelet alatt végző ►C1 magánjogi szerv. ◄

(2) Az illetékes hatóság mentesítést adhat a biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettség alól, ha a biztosított összeg értéke nem éri el az 500 EUR-t. Ilyen esetben az érintett fél írásban vállalja, hogy az elengedett biztosítékkal azonos összeget fizet, ha nem teljesíti a vonatkozó kötelezettséget.

Az első albekezdés alkalmazásában a biztosíték értékét úgy kell kiszámítani, hogy az magában foglalja az ugyanahhoz a művelethez kapcsolódó valamennyi vonatkozó kötelezettséget.

19. cikk

A biztosítékokra vonatkozó feltételek

(1) Az illetékes hatóság megtagadja a biztosíték elfogadását, illetve megköveteli annak más biztosítékkal való felváltását olyan biztosíték esetében, amelyet nem tart megfelelőnek vagy kielégítőnek, vagy amely nem biztosít elég hosszú időszakra fedezetet.

(2) Amennyiben a készpénzt átutalás útján helyezik letétbe, azt csupán akkor lehet valóban biztosítéknak tekinteni, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy a szóban forgó összeg a rendelkezésére áll.

(3) Azt a meghatározott összegről szóló csekket, amelynek kifizetésére egy, az illetékes hatóság helye szerinti tagállam által e célra elismert pénzintézet vállal garanciát, készpénzletétnek kell tekinteni. Az illetékes hatóság mindaddig nem köteles az ilyen csekket beváltani, amíg a garanciával fedezett időszak lejárta nem közeledik.

Az első albekezdésben említett csekkek kivételével egy csekk csak akkor képvisel biztosítékot, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az összeg a rendelkezésére áll.

(4) A pénzintézetek tevékenységével kapcsolatos minden díjat a biztosítékot nyújtó fél viseli.

(5) A készpénzletét formájában biztosítékot nyújtó félnek nem jár kamat.

▼B

20. cikk

Az euro használata

(1) A biztosítékokat euróban kell kifejezni.

(2) Amennyiben a biztosítékot nemzeti pénznemben fogadják el egy olyan tagállamban, amely nem vezette be az eurót, a biztosíték euróban kifejezett összegét az V. fejezet rendelkezéseinek megfelelően át kell váltani az adott nemzeti pénznemre. A biztosítéknak megfelelő vállalást és a szabálytalanságok vagy jogsértések esetén visszatartott összegeket továbbra is euróban kell rögzíteni.

21. cikk

A kezes

(1) A kezes olyan személy lehet, akinek hivatalosan bejegyzett tartózkodási helye vagy székhelye az Unióban van, valamint – a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel – rendelkezik a biztosíték nyújtásának helye szerinti tagállam illetékes hatóságának jóváhagyásával. A kezesnek írásbeli garanciát kell vállalnia.

(2) Az írásbeli garanciának legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a kötelezettséget, illetve keretbiztosíték nyújtása esetén az(oka)t a kötelezettségtípus(oka)t, amely(ek) teljesítésére vonatkozóan valamely pénzösszeg kifizetését garantálja;

b) azt a maximális összeget, amelynek megfizetéséért a kezes felelősséget vállal;

c) azt, hogy a kezes együttes és egyetemleges felelősséget vállal a kötelezettség teljesítéséért felelős féllel arra nézve, hogy az illetékes hatóság felszólításától számított 30 napon belül a garancia erejéig kifizet minden olyan összeget, amely a biztosíték lehívhatónak nyilvánítását követően esedékessé válik.

(3) Amennyiben már rendelkezésre áll valamely írásos keretbiztosíték, az illetékes hatóság meghatározza azt az eljárást, amellyel a keretbiztosíték egy része vagy egésze egy konkrét kötelezettséghez rendelhető.

22. cikk

Vis maior alkalmazása

Amennyiben a biztosítékkal fedezett kötelezettségért felelős személy azt állítja, hogy a kötelezettség *vis maior* következtében nem teljesíthető, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon igazolnia kell, hogy valóban *vis maior* esete áll fenn. Ha az illetékes hatóság elismeri, hogy *vis maior* esetéről van szó, a kötelezettséget – kizárólag a biztosíték feloldása céljából – érvényteleníti.

▼B

3. SZAKASZ

A biztosítékok feloldása és visszatartása a 4. szakaszban említettektől eltérő esetekben

23. cikk

A biztosítékok visszatartása

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 66. cikkének (1) bekezdésében említett kötelezettség, amelynek értelmében valamely cselekményt teljesíteni kell, vagy valamely cselekmény teljesítésétől tartózkodni kell, az azt előíró rendelet céljai szempontjából alapvető jellegű.

(2) Ha valamely kötelezettség teljesítésére nem kerül sor, és a teljesítés nincs határidőhöz kötve, a biztosítékot akkor kell lehívni, amikor az illetékes hatóság megállapítja a teljesítés elmulasztását.

(3) Ha az adott kötelezettség teljesítése határidőhöz van kötve, és a teljesítésre csak a szóban forgó határidőn túl került sor, a biztosítékot le kell hívni.

Ilyen esetben a biztosíték 10 %-a azonnal lehívásra kerül, majd a fennmaradó egyenlegre egy további százalékos arányt kell alkalmazni a következők szerint:

a) 2 % minden egyes határidőn túli naptári napra, ha a kötelezettség termékek harmadik országba történő beviteléhez kapcsolódik;

b) 5 % minden egyes határidőn túli naptári napra, ha a kötelezettség termékeknek az Unió vámterületén kívülre jutásához kapcsolódik.

(4) Ha az adott kötelezettség teljesítésére időben sor kerül, és a teljesítésre vonatkozó bizonyíték bemutatása megszabott határidőhöz van kötve, a szóban forgó kötelezettség kapcsán nyújtott biztosítékot az említett határidőn túli minden egyes naptári napra vonatkozóan a 0,2/napokban megállapított időkorlát képletnek megfelelően és a 25. cikk figyelembevételével kell lehívni.

Ha az első albekezdésben említett bizonyíték felhasznált vagy lejárt behozatali vagy kiviteli engedély benyújtásából áll, vagy olyan termékekre vonatkozó bizonyíték benyújtásából, amelyek elhagyták az Unió vámterületét, a biztosítékból lehívandó hányad 15 %, ha a bizonyítékot az első albekezdésben említett megszabott határidő után, de legkésőbb az engedély lejártát követő 730. naptári napon benyújtják. Az említett 730 naptári nap elteltével a fennmaradó biztosítéki összeg teljes egészében elvész.

Ha az első albekezdésben említett bizonyíték az export-visszatérítést előzetesen rögzítő, felhasznált vagy lejárt kiviteli engedély benyújtásából áll, a lehívandó biztosíték mértéke:

a) 10 %, ha az engedélyt az engedély lejárta utáni 61. és a 90. naptári nap között nyújtják be;

▼B

b) 50 %, ha az engedélyt az engedély lejárta utáni 91. és a 120. naptári nap között nyújtják be;

c) 70 %, ha az engedélyt az engedély lejárta utáni 121. és a 150. naptári nap között nyújtják be;

d) 80 %, ha az engedélyt az engedély lejárta utáni 151. és a 180. naptári nap között nyújtják be;

e) 100 %, ha az engedélyt az engedély lejárta utáni 180. naptári nap után nyújtják be.

(5) A visszatartandó biztosíték összegét az euróban vagy az adott nemzeti pénznemben kifejezett legközelebbi egész számra lefelé kell kerekíteni.

24. cikk

A biztosítékok feloldása

(1) Amint az egyedi uniós szabályokban foglaltaknak megfelelően bizonyítást nyer valamely kötelezettség teljesítése, vagy amint a biztosíték egy része az 1306/2013/EU rendelet 66. cikke (2) bekezdésének és e rendelet 23. cikkének megfelelően lehívásra kerül, a biztosítékot, illetve az esetnek megfelelően annak fennmaradó részét haladéktalanul fel kell szabadítani.

(2) A biztosíték egy része kérésre feloldható, amennyiben a termékmennyiség egy részére nézve a vonatkozó bizonyítékot bemutatták, feltéve, hogy a szóban forgó rész nem kisebb, mint a biztosítékot előíró rendeletben – vagy ennek hiányában a tagállam által – megjelölt bármely minimális mennyiség.

(3) Amennyiben a biztosíték feloldásához szükséges bizonyíték bemutatása nincs időkerethez kötve, a határidő 365 naptári nap az azon kötelezettség teljesítése tekintetében meghatározott határidőtől számítva, amelyre vonatkozóan a biztosítékot letétbe helyezték. Amennyiben határidő nem került megállapításra, a határidő 365 naptári nap attól a naptól számítva, amikor minden kötelezettség teljesült.

Az első albekezdésben megállapított időtartam nem lehet hosszabb 1 095 naptári napnál attól az időponttól számítva, amikor megtörtént a biztosíték konkrét kötelezettséghez rendelése.

25. cikk

Küszöbértékek

(1) A teljes lehívott összeg nem haladhatja meg a biztosított összeg megfelelő részének 100 %-át.

▼B

(2) Az illetékes hatóság eltekinthet a 100 EUR-nál kisebb összeg lehívásától, feltéve, hogy a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések az analóg esetekre hasonló rendelkezéseket állapítanak meg.

4. SZAKASZ

Biztosíték nyújtása előlegfizetés esetén

26. cikk

Alkalmazási kör

E szakasz rendelkezései alkalmazandók minden olyan esetben, amikor egyedi uniós szabályok alapján bizonyos összeg előlegként kifizethető azelőtt, hogy a valamely támogatás vagy előny megszerzésének feltételéül megállapított kötelezettséget teljesítették volna.

27. cikk

A biztosítékok feloldása

(1) A biztosíték akkor oldható fel:

a) ha az előlegként nyújtott összegre vonatkozó végleges jogosultság megállapítást nyert;

b) vagy ha az előlegként nyújtott összeg és az egyedi uniós szabályokban előírt valamennyi kiegészítés visszafizetése megtörtént.

(2) Amennyiben a nyújtott összegre való végleges jogosultság igazolása nem történik meg az erre nyitva álló határidőig, az illetékes hatóság haladéktalanul megindítja a biztosíték lehívására irányuló eljárást.

Amennyiben azonban egyedi uniós szabályok úgy rendelkeznek, az igazolást a biztosíték részleges visszafizetése ellenében az említett időpont után is be lehet mutatni.

V. FEJEZET

AZ EURO HASZNÁLATA

28. cikk

Export-visszatérítések és harmadik országokkal folytatott kereskedelem

(1) A közös agrárpolitikára vonatkozó uniós jogszabályban euróban rögzített és a tagállamok által nemzeti pénznemben alkalmazandó, behozatallal kapcsolatos összegek és kiviteli adók esetében az átváltási

▼B

árfolyam kifejezetten megegyezik a 2913/92/EGK rendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazandó árfolyammal.

(2) Az euróban rögzített export-visszatérítések és a harmadik országokkal folytatott kereskedelmet érintő uniós mezőgazdasági jogszabályokban szereplő, euróban kifejezett árak és pénzösszegek esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a vámáru-nyilatkozat elfogadása.

(3) Az 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) 137. cikkének (1) bekezdésében említett belépési ár meghatározásához az említett rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében szereplő, gyümölcsök és zöldségek behozatali átalányértékének kiszámítása során az átalányár összegének és a szóban forgó rendelet 134. cikkének (3) bekezdésében említett levonás mértékének kiszámításához alkalmazott irányadó árfolyam meghatározó ügyleti ténye az a nap, amelyre az irányadó árfolyam vonatkozik.

29. cikk

Termelési visszatérítések és különleges támogatások

(1) Az uniós jogi szabályozás alapján euróban rögzített termelési visszatérítések esetében az ügyleti tény az az időpont, amikor bejelentik, hogy a termékek elérték – esettől függően – az említett jogi szabályozás által előírt célállomásukat. Amennyiben nincsen meghatározott célállomás, az ügyleti tény a visszatérítésre vonatkozó kérelem kifizető ügynökség általi elfogadása.

(2) A forgalmazott termék mennyisége, illetve a meghatározott rendeltetésű termék mennyisége alapján biztosított támogatás esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a 30–33. cikk sérelme nélkül az az első esemény, amely, miután az érintett gazdasági szereplő átvette a termékeket, biztosítja a szóban forgó termékek megfelelő felhasználását, és amely kötelezővé teszi a támogatás biztosítását.

(3) A magánraktározási támogatások esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye annak az időszaknak az első napja, amely időszakra a konkrét szerződéssel kapcsolatos támogatás vonatkozik.

([1]) A Bizottság 2011. június 7-i 543/2011/EU végrehajtási rendelete az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról (HL L 157., 2011.6.15., 1. o.).

▼B

(4) E cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a 30. és 31. cikkben említettektől eltérő támogatások esetében az árfolyam meghatározó üzleti ténye a kérelmek benyújtásának határideje.

30. cikk

Borágazat

(1) Az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a következők esetében annak a borászati évnek az első napja, amelyben a támogatást nyújtják:

a) szőlőültetvényeknek az 1308/2013/EU rendelet 46. cikke szerinti szerkezetátalakítása és átállítása;

b) az 1308/2013/EU rendelet 48. cikke szerinti kölcsönös kockázatkezelési alapok létrehozása;

c) az 1308/2013/EU rendelet 49. cikke szerinti szüreti biztosítás.

(2) A borkészítés melléktermékeinek önkéntes vagy kötelező lepárlásához fizetett, az 1308/2013/EU rendelet 52. cikke szerinti támogatás esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye annak a borászati évnek az első napja, amelyben a melléktermékeket leszállítják.

(3) Az 1308/2013/EU rendelet 50. cikkében említett beruházások esetében, valamint az 1308/2013/EU rendelet 51. cikkében említett borágazati innováció esetében az árfolyamok meghatározó ügyleti ténye azon év január 1-je, amely során a támogatás nyújtására vonatkozó határozatot meghozták.

(4) Az 1308/2013/EU rendelet 47. cikkében említett zöld szürettel kapcsolatos műveletek esetében az árfolyamok meghatározó ügyleti ténye a zöld szürettel kapcsolatos műveletek megtörténtének napja.

31. cikk

Összegek és kifizetések a tej- és tejtermékágazatban

(1) A 657/2008/EK bizottsági rendelet ([1]) 1. cikkében említett, a tanulók bizonyos tejtermékekkel való ellátására irányuló támogatás esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye azon időszak első napja, amelyre a szóban forgó rendelet 11. cikkében említett kifizetési kérelem vonatkozik.

([1]) A Bizottság 2008. július 10-i 657/2008/EK rendelete az oktatási intézmények tanulóinak tejjel és egyes tejtermékekkel való ellátására irányuló közösségi támogatás tekintetében az 1234/2007/EK tanácsi rendelet alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok megállapításáról (HL L 183., 2008.7.11., 17. o.).

▼B

(2) Az 595/2004/EK bizottsági rendelet ([1]) 1. cikkében említett illetéknek az 1234/2007/EK tanácsi rendelet ([2]) III. fejezete I. címének II. része szerinti tizenkét hónapos időszakra történő befizetése esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a szóban forgó időszakot követő év április 1-je.

(3) Az 1272/2009/EU bizottsági rendelet ([3]) 30. cikkének (3) bekezdésében említett szállítási költségek esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye az a nap, amelyen az illetékes hatóság az érvényes ajánlatot kézhez kapta.

32. cikk

Az iskolagyümölcs-program végrehajtásával kapcsolatos támogatások összege és kifizetése

A 288/2009/EK bizottsági rendelet ([4]) 1. cikkében említett, a gyermekek gyümölcs-, zöldség-, feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-, valamint banántermékekkel való ellátásához nyújtott támogatás esetében a valutaárfolyamot meghatározó ügyleti tény az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett időszakot megelőző január 1-je.

▼M2

32a. cikk

Az iskolaprogram végrehajtásával kapcsolatos támogatások összege és kifizetése

Az 1308/2013/EU rendelet II. része I. címe II. fejezetének 1. szakaszában említett iskolaprogram végrehajtására nyújtott támogatás tekintetében az árfolyamot meghatározó ügyleti tény az érintett tanévet megelőző január 1-je.

▼B

33. cikk

A cukorrépa minimálára, többletilleték és termelési díj a cukorágazatban

Az 1308/2013/EU rendelet 128., 135., illetve 142. cikkében említett cukortermelési díj, cukorrépa-minimálár, illetve többletilleték esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye azon gazdasági év október 1-je, amely évre az árak és az összegek vonatkoznak vagy amikor kifizetésre kerülnek.

([1]) A Bizottság 2004. március 30-i 595/2004/EK rendelete a tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló 1788/2003/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 94., 2004.3.31., 22. o.).

([2]) A Tanács 2007. október 22-i 1234/2007/EK rendelete a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet” (HL L 299., 2007.11.16., 1. o.).

([3]) A Bizottság 2009. december 11-i 1272/2009/EU rendelete az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a mezőgazdasági termékek állami intervenció keretében történő felvásárlása és értékesítése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 349., 2009.12.29., 1. o.).

([4]) A Bizottság 2009. április 7-i 2009/288/EK rendelete az oktatási intézményekben tanuló gyermekeknek az iskolagyümölcs-program keretében gyümölcs-, zöldség-, feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-, valamint banántermékekkel való ellátásához nyújtott közösségi támogatás tekintetében az 1234/2007/EK tanácsi rendelet alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok megállapításáról (HL L 94., 2009.4.8., 38. o.).

▼B

34. cikk

Strukturális és környezetvédelmi jellegű összegek és az operatív programok általános költségei

(1) Az 1305/2013/EU rendelet II. mellékletében említett összegek esetében, és az 1698/2005/EK rendelet alapján jóváhagyott intézkedésekkel kapcsolatos olyan összegek esetében, amelyek kedvezményezetteknek történő kifizetését az 1305/2013/EU rendelet által jóváhagyott vidékfejlesztési programok biztosítják, az árfolyamok meghatározó ügyleti ténye azon év január 1-je, amely év során a támogatás odaítélésére vonatkozó határozatot meghozták.

Mindazonáltal azokban az esetekben, amikor az uniós szabályok értelmében az első albekezdésben említett összegek kifizetése több éven át elhúzódik, az éves részletekre vonatkozó árfolyam meghatározó ügyleti ténye azon év január 1-je, amely évre a szóban forgó részletet folyósítják.

(2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet IX. mellékletének 2. a) pontja szerinti, az 1308/2013/EU rendelet 32. és 33. cikkében említett működési alapokhoz vagy programokhoz konkrétan kapcsolódó általános költségek fedezésére szánt összegek esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye azon év január 1-je, amely évre az általános költségek vonatkoznak.

35. cikk

A gyümölcs- és zöldségágazat termelői szervezeteinek járó nemzeti pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó felhatalmazáshoz és e nemzeti pénzügyi támogatás részleges visszatérítéséhez kapcsolódó összegek

(1) Az 1308/2013/EU rendelet 35. cikkében említett, a nemzeti pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó felhatalmazás iránti kérelmek szempontjából a meghatározó ügyleti tény az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 92. cikke (1) bekezdésében meghatározottak szerint a kérelem Bizottsághoz történő benyújtásának határideje.

(2) A nemzeti pénzügyi támogatás Unió általi, az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 95. cikke szerinti visszatérítése szempontjából az árfolyam meghatározó ügyleti ténye az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 69. cikke (1) bekezdésének megfelelően a támogatási kérelmeknek a termelői szervezetek által a tagállamok illetékes hatóságához történő benyújtására vonatkozó határidő.

36. cikk

Egyéb összegek és árak

Az uniós jogi szabályozás vagy pályázati eljárás értelmében euróban kifejezett, a 28–35. cikkben említett áraktól vagy összegektől eltérő árak vagy összegek, vagy az ezen árakhoz kapcsolódó összegek esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye az a nap, amelyen az alábbi jogi aktusok egyike lezajlik:

▼B

a) vásárlás esetén az érvényes ajánlat kézhezvételének időpontja;

b) eladás esetén az érvényes ajánlat kézhezvételének időpontja;

c) termékek visszahívása esetén a gyümölcs- és zöldségágazatban a visszahívás megtörténtének napja;

d) a gyümölcs- és zöldségágazatban a be nem takarítással és a zöld szürettel kapcsolatos műveletek esetében a műveletek megtörténtének napja;

e) szállítási, feldolgozási vagy közraktározási költségek, illetve tanulmányokra valamely pályázati eljárás keretében megállapított összegek esetén a pályázatok benyújtási határideje;

f) a piacon az árak, összegek, illetve pályázatok nyilvántartása esetén az a nap, amelynek vonatkozásában az árat, az összeget, illetve a pályázatot feljegyezték;

g) a mezőgazdasági jogszabályok be nem tartásáért kivetett szankciók esetében az illetékes hatóság ténymegállapító jogi aktusa keltezésének időpontja;

h) a forgalom vagy a termelési volumenhez kapcsolódó összegek tekintetében a mezőgazdasági jogszabályok által megállapított referenciaidőszak kezdete.

37. cikk

Előlegek kifizetése

Előlegek esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye azon árhoz vagy összeghez kapcsolódó meghatározó ügyleti tény, amelyre az előleg vonatkozik, amennyiben az üzleti tény az előleg kifizetéséig megtörtént; egyéb esetben az előleg euróban történő megállapításának időpontja, ennek hiányában az előleg kifizetésének időpontja. Az árfolyamra vonatkozó meghatározó ügyleti tényt az arra az árra vagy összegre megállapított meghatározó ügyleti tény teljes árra vagy összegre történő alkalmazásának sérelme nélkül kell alkalmazni.

38. cikk

Biztosítékok

A biztosítékok esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a biztosíték nyújtásának a napja.

Ugyanakkor az alábbi kivételek érvényesek:

a) előlegekhez kapcsolódó biztosítékok esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye az előleg összegére meghatározott tény, ha ez a tény a biztosíték kifizetéséig bekövetkezik;

b) pályázatok benyújtásával kapcsolatos biztosítékok esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a pályázat benyújtásának a napja;

▼B

c) pályázatok végrehajtásával kapcsolatos biztosítékok esetében az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a pályázati időszak utolsó napja.

39. cikk

A tranzakciók vizsgálata

Az 1306/2013/EU rendelet V. címének III. fejezetében szereplő, euróban megadott összegeket a vizsgálati időszak megkezdése évének első munkanapján érvényes átváltási árfolyam alkalmazásával adott esetben át kell váltani az érintett valutákra, és közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

40. cikk

Az árfolyam meghatározása

A uniós jogi szabályozás szerint meghatározott ügyleti tények megállapítása során az alkalmazandó árfolyam az Európai Központi Bank (EKB) által legutoljára rögzített árfolyam azon hónap első napját megelőzően, amelyben az ügyleti tény bekövetkezik.

Az alábbi esetekben azonban az alkalmazandó árfolyam a következő:

a) a 28. cikk (2) bekezdésében említett esetekben, amikor az árfolyam meghatározó ügyleti ténye a vámáru-nyilatkozat elfogadása, a 2913/92/EGK rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett árfolyam;

b) a közraktározási műveletek során felmerülő intervenciós kiadások esetében a 906/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([1]) 3. cikke (2) bekezdésének alkalmazásából eredő árfolyam;

c) a cukorrépa 33. cikkben említett minimálára esetében az Európai Központi Bank (EKB) által az ügyleti tényt megelőző hónapra megállapított átlagárfolyam.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

41. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Ha egy az 1290/2005/EU rendelettel összhangban akkreditált kifizető ügynökség felelősséget vállal olyan kiadásokért, amelyekért korábban nem volt felelős, az új felelősségek tekintetében 2015. január 1-jéig akkreditálni kell.

(2) Az 1106/2010/EU rendelet mellékletében felsorolt intézkedések nem tartoznak az 1306/2013/EU rendelet V. címének III. fejezetében meghatározott vizsgálati rendszer hatálya alá a 2014-es pénzügyi év előtti kiadások vizsgálatának céljából.

([1]) A Bizottság 2014. március 11-i 906/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete [az állami intervencióról szóló, felhatalmazáson alapuló rendelet] [az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet állami intervencióval kapcsolatos kiadások tekintetében történő kiegészítéséről] (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

▼B

(3) Ha a konkrét jogszabályok hivatkoznak a 282/2012/EU végrehajtási rendeletben említett elsődleges, másodlagos vagy alárendelt követelményekre, e rendelet 23. cikkének (2), (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni.

(4) Az 1698/2005/EK rendelet 15. cikkében említett vidékfejlesztési programokkal kapcsolatban:

a) a költségvetési kötelezettségvállalások évét követő második év december 31-ig fel nem használt költségvetési kötelezettségvállalásokra az 1306/2013/EU rendelet 38. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. A szóban forgó rendelet 38. cikkének a N+3. évre való hivatkozásait az N+2. évre vonatkozó hivatkozásoknak kell tekinteni;

b) a Bizottság időközi kifizetései az 1306/2013/EU rendelet 36. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint nem haladhatják meg az egyes prioritásokhoz való teljes EVMA-hozzájárulást az érintett programhoz tartozó teljes időszak tekintetében;

c) az 1306/2013/EU rendelet 37. és 38. cikkének alkalmazásában a kiadások jogosultsága szempontjából a végső határidő az 1698/2005/EK rendelet 71. cikkének (1) bekezdésében foglalt határidő.

(5) Az 1306/2013/EU rendelet 54. cikkének (1) és (2) bekezdése alkalmazásában a Bizottságnak a 2013. és a 2014. pénzügyi év vonatkozásában a 885/2006/EK rendelet 6. cikkének h) pontja szerint bejelentett vagy bejelentendő esetek tekintetében továbbra is a szabálytalanságnak az 1290/2005/EK rendelet 35. cikke értelmében történő elsődleges megállapításának pénzügyi évét veszik figyelembe. Az olyan esetekben, amelyeknél a szabálytalanságot illetően 2014. október 16-ig nem került sor első közigazgatási vagy jogi ténymegállapításra, az 1306/2013/EU rendelet 54. cikke (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az EMVA esetében az 1306/2013/EU rendelet 51. cikkével összhangban történő számlaelszámolás céljaira az említett rendelet 54. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni a 2014. pénzügyi évre vonatkozó számlák elszámolásával kezdve.

42. cikk

A 376/2008/EK rendelet módosítása

A 376/2008/EK rendelet 34. cikkének (6) és (7) bekezdését és el kell hagyni.

A fenti rendelkezések azonban továbbra is alkalmazandók az említett rendelet szerint e rendelet hatálybalépése előtt érvényesen nyújtott biztosítékokra.

▼B

43. cikk

A 612/2009/EK rendelet módosítása

A 612/2009/EK bizottsági rendelet 47. cikkének (3) bekezdését el kell hagyni.

A fenti rendelkezések azonban továbbra is alkalmazandók az említett rendelet szerint e rendelet hatálybalépése előtt érvényesen nyújtott biztosítékokra.

44. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 883/2006/EK, 884/2006/EK, 885/2006/EK, 1913/2006/EK, 1106/2010/EU rendelet és a 282/2012/EU végrehajtási rendelet hatályát veszti.

Ugyanakkor:

a) a 282/2012/EU rendelet azonban továbbra is alkalmazandó a rendelet szerint e rendelet hatálybalépése előtt érvényesen nyújtott biztosítékokra;

b) a 883/2006/EK rendelet 4. cikke továbbra is alkalmazandó a 2014. október 15-e előtt felmerült költségekre;

c) a 885/2006/EK rendelet 11. cikke és III. fejezete 2014. december 31-ig továbbra is alkalmazandó.

45. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Az 41. cikk (4) bekezdését 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

AKKREDITÁCIÓS FELTÉTELEK

(1. cikk)

1. BELSŐ KÖRNYEZET

A. **Szervezeti felépítés**

A kifizető ügynökség szervezeti felépítése lehetővé teszi számára a következő főbb funkciók ellátását az EMGA- és EMVA-kiadásokra vonatkozóan:

i. A kifizetések engedélyezése és ellenőrzése a kedvezményezettnek kifizetendő összeg uniós szabályoknak való megfelelésének megállapítására; ezek különösen igazgatási és helyszíni ellenőrzéseket foglalnak magukban.

ii. Az engedélyezett összeg kifizetése a kedvezményezetteknek (vagy engedményesüknek/engedményeseiknek), illetve – a vidékfejlesztés esetében – az uniós társfinanszírozási rész kifizetése.

iii. A kifizetések könyvelése abból a célból, hogy a kifizető ügynökségek az EMGA- és EMVA-kiadások nyilvántartására elkülönített könyvelésükbe egy információs rendszer formájában bejegyezzék az összes kifizetést, valamint a kiadások időszakos összefoglalóinak az előkészítése, beleértve a Bizottságnak tett havi (az EMGA esetében), negyedévenkénti (az EMVA esetében) és éves beszámolókat. A kifizető ügynökség könyvelése tartalmazza az alapok által finanszírozott eszközöket is, különösen az intervenciós készleteket, el nem számolt előlegeket, értékpapírokat és a követeléseket.

A kifizető ügynökség szervezeti rendszerében minden szervezeti szinten elő kell írni a felhatalmazások és felelősségek egyértelmű kijelölését, valamint az első bekezdésben említett három funkció elkülönítését, és az ezekre vonatkozó felelősségeket szervezeti ábrán kell meghatározni. Ez magában foglalja a 4. pontban említett technikai szolgálatokat és a belső ellenőrzési szolgálatot.

B. **Emberi erőforrások normái**

Az ügynökség biztosítja, hogy:

i. rendelkezésre álljon a műveletek végrehajtásához szükséges megfelelő emberi erőforrás, valamint a műveletek különböző szintjein szükséges technikai ismeretek.

ii. a feladatok úgy legyenek elkülönítve, hogy egyik tisztviselő se legyen felelős a következő feladatok közül egynél többért: az EMGA vagy az EMVA terhére írt összegek kifizetésének engedélyezése, a kifizetés teljesítése vagy könyvelése, valamint egyik tisztviselő se végezze a fenti feladatokat valamely másik tisztviselő felügyelete nélkül.

iii. az egyes tisztviselők feladatai írásos munkaköri leírásban legyenek rögzítve, beleértve hatáskörük pénzügyi határainak meghatározását.

iv. a személyzet megfelelő képzést kapjon minden műveleti szinten, beleértve a csalással kapcsolatos éberségre irányuló képzést, és egy rendszer gondoskodjon az érzékeny területen tevékenykedő tisztviselők rotációjáról vagy fokozott felügyeletéről.

▼B

v. meghozzák a megfelelő intézkedéseket az összeférhetetlenség elkerülésére olyan, a kifizetési és egyéb kérelmek ellenőrzésében, engedélyezésében, kifizetésében és könyvelésében felelősségteljes vagy érzékeny pozíciót betöltő személyek esetében, akik a kifizető ügynökségen kívül egyéb funkciókat is ellátnak.

C. **Átruházás**

(C.1) Ha a kifizető ügynökség az 1306/2013/EU rendelet 7. cikke alapján bármely feladatát egy másik szervre ruházza át, akkor a következő feltételeket kell teljesíteni:

i. Írásbeli megállapodást kell kötni a kifizető ügynökség és az említett szerv között, amelyben – az átruházott feladatok mellett – meg kell határozni a kifizető ügynökséghez benyújtandó információ jellegét és a kísérő dokumentumokat, valamint benyújtásuk határidejét. A megállapodásnak lehetővé kell tennie a kifizető ügynökség számára, hogy megfeleljen az akkreditációs kritériumoknak.

ii. A kifizető ügynökség minden esetben felelős marad az érintett alapok hatékony kezeléséért. Az alapul szolgáló ügyletek jogszerűsége és szabályszerűsége vonatkozásában az ügynökség továbbra is teljes felelősséggel tartozik, beleértve az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, valamint felelős azért, hogy a megfelelő kiadás a Bizottság felé bevallásra kerüljön, és hogy az elszámolások ennek megfelelően készüljenek el.

iii. A másik szerv felelősségeit és kötelezettségeit – főként azokat, amelyek az uniós szabályoknak való megfelelés ellenőrzésére és vizsgálatára vonatkoznak – egyértelműen meg kell határozni.

iv. A kifizető ügynökség biztosítja, hogy a másik szerv hatékony rendszerekkel rendelkezik feladatai kielégítő módon történő teljesítéséhez.

v. A másik szerv egyértelműen bizonyítja a kifizető ügynökségnek, hogy feladatait ténylegesen teljesíti, továbbá részletezi alkalmazott módszereit.

vi. A kifizető ügynökség rendszeresen felülvizsgálja az átruházott feladatokat annak megerősítésére, hogy az elvégzett munka kielégítő minőségű és megfelel az uniós szabályoknak.

C.2. A fenti (C.1) i., ii., iii. és v. pontokban meghatározott feltételek értelemszerűen azokra az esetekre is vonatkoznak, ahol a kifizető ügynökség funkcióit a nemzeti jogszabályok alapján egy másik szerv látja el, rendszeres feladatai részeként.

2. ELLENŐRZÉSI TEVÉKENYSÉGEK

A. **Kérelmek engedélyezési eljárása**

A kifizető ügynökségnek a következő eljárásokat kell alkalmaznia:

i. A kifizető ügynökség részletes eljárásokat készít a kérelmek fogadására, nyilvántartására és feldolgozására, beleértve az összes erre a célra használt dokumentum leírását.

▼B

ii. Minden engedélyezésért felelős tisztviselőnek részletes listával kell rendelkeznie az elvégzendő ellenőrzésekről, és a kérelem kísérő dokumentumaiban tanúsítania kell, hogy az említett ellenőrzéseket elvégezték. A tanúsítvány elektronikus úton is elkészíthető. Bizonyíthatónak kell lennie, hogy a munkát a személyzet egy magas beosztású tagja szisztematikusan, például minta, rendszer vagy terv alapján felülvizsgálta.

iii. A kérelmezett támogatás kifizetését kizárólag akkor lehet engedélyezni, ha az uniós szabályoknak való megfelelőségének igazolása céljából megfelelő módon ellenőrizték.

Az ellenőrzések között szerepelnek azok, amelyeket a támogatási kérelmet megalapozó, egyedi intézkedést szabályozó idevágó rendelet ír elő, valamint azok, amelyeket az 1306/2013/EU rendelet 58. cikke a csalás és a szabálytalanság megelőzésére és feltárására vonatkozóan ír elő, különös tekintettel a felmerülő kockázatokra. Az EMVA esetében ezenkívül annak ellenőrzésére is létrejönnek eljárások, hogy a támogatás jóváhagyási feltételeit, a szerződéskötés feltételeit is beleértve, tekintetbe vették, valamint hogy az összes alkalmazandó Uniós és nemzeti szabálynak, köztük a vidékfejlesztési programban rögzített szabályoknak is megfeleltek.

iv. A kifizető ügynökség – megfelelő szintű – vezetését rendszeresen és időben tájékoztatni kell az elvégzett igazgatási és helyszíni ellenőrzések eredményeiről úgy, hogy ezeknek az ellenőrzéseknek a megfelelő volta egy kérelem elbírálása előtt minden esetben figyelembe vehető legyen.

v. Az elvégzett munkát részletesen le kell írni az egyes kérelmekhez, kérelmek csomagjaihoz mellékelt, vagy adott esetben valamely gazdasági évre vonatkozó jelentésben. A jelentéshez tanúsítványt kell csatolni a jóváhagyott kérelmek jogosultságáról, valamint az elvégzett munka jellegéről, terjedelméről és kereteiről. Az EMVA esetében ezenkívül azt is biztosítják, hogy a támogatás jóváhagyási feltételeit, a szerződéskötés feltételeit is beleértve, tekintetbe vették, valamint hogy az összes alkalmazandó Uniós és nemzeti szabálynak, köztük a vidékfejlesztési programban rögzített szabályoknak is megfeleltek. Amennyiben valamely fizikai vagy adminisztratív jellegű ellenőrzés nem terjed ki mindenre, hanem a kérelmeknek csak egy mintáján végezik el, a kiválasztott kérelmeket azonosítani kell, a mintavételezés módszerét meg kell adni, és jelentést kell készíteni az eltérések és szabálytalanságok tekintetében végzett összes ellenőrzés eredményéről és a megtett intézkedésekről. A kísérő dokumentumoknak megfelelő biztosítékot kell nyújtaniuk arra, hogy az engedélyezett kérelmek jogosultságára vonatkozó minden szükséges ellenőrzést elvégeztek.

vi. Amennyiben az engedélyezett kérelmekre és az elvégzett ellenőrzésekre vonatkozó (papír vagy elektronikus formátumú) okiratokat más szervek őrzik, akkor mind ezek a szervek, mind a kifizető ügynökség eljárást alakít ki annak biztosítására, hogy a kifizetésekre vonatkozó minden okirat elérhetőségi helyét nyilvántartsák.

▼B

B. **Kifizetési eljárások**

A kifizető ügynökség alkalmazza a szükséges eljárásokat annak biztosítására, hogy a kifizetéseket kizárólag a kedvezményezettek vagy engedményeseik bankszámlájára teljesítsék. A kifizetést az EMGA-nak vagy az EMVA-nak történt felszámítást követő öt munkanapon belül a kifizető ügynökség bankja vagy – adott esetben – valamely kormányzati kifizető hivatal teljesíti. Eljárásokat kell kialakítani annak biztosítására, hogy minden olyan kifizetés, amelynek átutalását nem teljesítették, ne kerüljön bevallásra az alapoknak visszatérítés céljából. Ha egy ilyen kifizetést már bevallottak az alapoknak, akkor azt a következő havi/negyedéves bevallásban, vagy legkésőbb az éves elszámolásban jóvá kell írni az alapoknak. Készpénzben nem történik kifizetés. Az engedélyezésre jogosult tisztviselő és/vagy a felettese által adott jóváhagyás elektronikus úton is történhet, azzal a feltétellel, hogy ezek az eszközök megfelelő szintű biztonságot nyújtanak, és az aláíró személye szerepel az elektronikus nyilvántartásban.

C. **Könyvelési eljárások**

A kifizető ügynökségnek a következő eljárásokat kell alkalmaznia:

i. A könyvelési eljárások biztosítják, hogy a havi (az EMGA esetében), a negyedéves (az EMVA esetében) és az éves beszámolók teljes körűek, pontosak és időszerűek legyenek, valamint azt, hogy bármely hibát és mulasztást feltárnak és helyesbítenek, különösen a rendszeres időközönként tartott ellenőrzések és egyeztetések révén.

ii. Az intervenciós raktározás könyvelése biztosítja, hogy a raktározott mennyiségeket és a hozzájuk kapcsolódó költségeket az ajánlat elfogadásától a termék fizikai rendelkezésre állásáig, az alkalmazandó rendeleteknek megfelelően minden szakaszban pontosan és késedelem nélkül, azonosítható tételenként feldolgozzák, nyilvántartják és pontosan elszámolják, valamint biztosítja, hogy a készletek mennyisége és jellege bármely helyszínen, bármikor meghatározható legyen.

D. **Az előlegekre és biztosítékokra vonatkozó eljárások**

Eljárásokat kell kialakítani a következők biztosítására:

i. Az előlegek kifizetését a könyvelésben vagy a kiegészítő nyilvántartásban külön azonosítani kell.

ii. Kizárólag azoktól a pénzügyi intézményektől fogadnak el garanciákat, amelyek megfelelnek ezen rendelet IV. fejezetében foglalt feltételeknek, és amelyeket a megfelelő hatóságok jóváhagytak, továbbá amelyek érvényesek maradnak addig, míg a kifizető ügynökség egyszerű kérésére el nem számolják vagy be nem hajtják azokat.

iii. Az előlegeket az előírt időn belül elszámolják, és az elszámolandó, esedékes összegeket azonnal azonosítják, illetve a garanciákat haladéktalanul lehívják.

E. **Tartozási eljárások**

Az A–D. pontban meghatározott kritériumokat értelemszerűen az olyan lefölözésekre, lehívott biztosítékokra, megtérített támogatásokra és átruházott bevételekre stb. is alkalmazni kell, amelyeket a kifizető ügynökség az EMGA és az EMVA nevében köteles beszedni.

▼B

A kifizető ügynökség rendszert dolgoz ki minden esedékes összeg elismerésére, valamint az összes ilyen tartozásnak átvétele előtt az adósok főkönyvébe történő bevezetésére. Az adósok főkönyvét rendszeres időközönként ellenőrizni kell, és az esedékes tartozások behajtása céljából intézkedéseket kell tenni.

F. **Ellenőrzési nyomvonal**

A kérelmek engedélyezésére, könyvelésére és kifizetésére, valamint az előlegek, a biztosítékok és a tartozások kezelésére vonatkozó okirati bizonyítékokkal kapcsolatos információnak hozzáférhetőnek kell lennie a kifizető ügynökségnél a megfelelően részletezett ellenőrzési nyomvonal biztosítása céljából.

3. TÁJÉKOZTATÁS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

A. **Kommunikáció**

A kifizető ügynökség eljárásokat alakít ki annak biztosítására, hogy az uniós szabályozás minden változását, különösen a támogatás mértékének változását rögzítsék és az utasításokat, adatbázisokat, valamint ellenőrzési listákat megfelelő időben frissítsék.

B. **Információs rendszerek biztonsága**

i. Az alábbi ii. pont sérelme nélkül az információs rendszerek biztonságának az alábbi, nemzetközileg elfogadott szabványok egyikének a vonatkozó pénzügyi évben alkalmazott változatában meghatározott feltételeken kell alapulnia:

— Nemzetközi Szabványügyi Szervezet 27002: Az információbiztonsági ellenőrzések gyakorlati kódexe (ISO),

— Bundesamt für Sicherheit in der Infomationstechnik (német Szövetségi Informatikai Biztonsági Hivatal): IT-Grundschutzhandbuch/Az alapvető informatikai védelem kézikönyve (BSI),

— Információrendszer-ellenőrök Egyesülete (ISACA): Információs és kapcsolódó technológiák ellenőrzésének célkitűzései (COBIT).

ii. 2016. október 16-tól kezdődően az információs rendszerek biztonságát a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet ISO 27001 sz. „Információbiztonsági irányítórendszerek – Követelmények” c. szabványa szerint kell tanúsítani:

A Bizottság engedélyezheti a tagállamoknak, hogy információs rendszereik biztonságát más elfogadott szabványok szerint tanúsítsák, ha azok a szabványok legalább az ISO 27001 szabvány által biztosított biztonsági szinttel egyenértékű biztonsági szintet garantálnak.

Olyan ügynökségek vonatkozásában, amelyek éves szinten 400 millió eurót nem meghaladó összegű kiadást kezelnek és ellenőriznek, a tagállam dönthet úgy, hogy nem alkalmazza az első albekezdés rendelkezéseit. Ezek a tagállamok az i. pont rendelkezéseit továbbra is kötelesek alkalmazni. A tagállamok döntésükről tájékoztatják a Bizottságot.

▼B

4. NYOMON KÖVETÉS

A. **Folyamatos nyomon követés belső ellenőrző tevékenységeken keresztül**

A belső ellenőrző tevékenységeknek legalább a következő területre kell kiterjedniük:

i. A szabályzatok, iránymutatások és eljárások megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a technikai szolgálatok és azon szervek nyomon követése, amelyekre az ellenőrzési és más funkciók elvégzését átruházták.

ii. A rendszer megváltoztatásának kezdeményezése az ellenőrzési rendszer általános jellegű fejlesztése érdekében.

iii. A kifizető ügynökséghez benyújtott kérelmek és kérések, valamint más, a szabálytalanság gyanúját felvető információk felülvizsgálata.

iv. Megfigyelési eljárások a csalások és a szabálytalanságok megelőzésére és feltárására, különös tekintettel a kifizető ügynökség hatáskörébe tartozó közös agrárpolitikai kiadások azon területeire, amelyek csalás vagy egyéb súlyos szabálytalanságok jelentős kockázatának vannak kitéve.

A folyamatos nyomon követést beépítették a kifizető ügynökség rendes, visszatérő működési tevékenységeibe. Az ügynökség ellenőrzési tevékenységeit és napi működését minden szinten folyamatosan nyomon kell követni a kielégítően részletes ellenőrzési nyomvonal biztosítása érdekében.

B. **Különálló értékelések a belső ellenőrzési szolgálat által**

A kifizető ügynökség erre vonatkozóan a következő eljárásokat alkalmazza:

i. A belső ellenőrzési szolgálat független a kifizető ügynökség egyéb részlegeitől és közvetlenül a kifizető ügynökség elnökének számol be.

ii. A belső ellenőrzési szolgálat meggyőződik arról, hogy az ügynökség által elfogadott eljárások alkalmasak az uniós szabályoknak való megfelelőség ellenőrzésének biztosítására, és a nyilvántartások pontosak, teljesek és időszerűek. Az ellenőrzéseket korlátozhatják bizonyos intézkedésekre és ügyletekből kiválasztott mintákra, feltéve, hogy az ellenőrzési terv biztosítja, hogy minden jelentős terület, beleértve az engedélyezésért felelős részlegeket, öt évet meg nem haladó időn belül ellenőrzésre kerül.

iii. A belső ellenőrzési szolgálat a munkáját nemzetközileg elfogadott szabályok szerint végzi, munkaanyagokban rögzíti, és munkája eredményeként az ügynökség felső vezetésének címzett jelentéseket és ajánlásokat készít.

▼B

II. MELLÉKLET

A KIFIZETŐ ÜGYNÖKSÉGEK KÖTELEZETTSÉGEI ÉS FIZIKAI VIZSGÁLATI ELJÁRÁSOK

(3. cikk)

A. A KIFIZETŐ ÜGYNÖKSÉGEK KÖTELEZETTSÉGEI

I. **Ellenőrzések**

1. *Gyakoriság és reprezentativitás*

Legalább évente egyszer minden raktározási helyszínen vizsgálatot kell folytatni a B. pontban foglalt szabályoknak megfelelően, különös tekintettel a következőkre:

— a közraktározásra vonatkozó információk gyűjtésére szolgáló eljárás,

— a raktározó által a helyszínen tárolt számviteli adatok és a kifizető ügynökséghez eljuttatott adatok egyezősége,

— a raktározó számviteli kimutatásában említett és az általa eljuttatott utolsó havi kimutatás alapjául szolgáló, szemrevételezéssel, illetve kétség vagy vita esetén leméréssel vagy megméréssel értékelt mennyiségeknek a raktárban való fizikai jelenléte,

— a raktározott termékek megbízható és kifogástalan kereskedelmi minősége.

A fizikai jelenlétet kellően reprezentatív fizikai vizsgálattal kell megállapítani, amely legalább a B. pontban szereplő százalékos arányokra terjed ki, és lehetővé teszi annak meghatározását, hogy a készletnyilvántartásba könyvelt összmennyiség ténylegesen jelen van-e a készletekben.

A minőségellenőrzésekre szemrevételezéssel, szaglással és/vagy érzékszervi vizsgálat útján, valamint kétség esetén részletes analízis útján kerül sor.

2. *Kiegészítő vizsgálatok*

Amennyiben a fizikai vizsgálat valamilyen rendellenességet tár fel, az intervenciós raktározás alatt álló mennyiségek további százalékát ugyanilyen módszerrel kell megvizsgálni. A vizsgálat szükség esetén az ellenőrzött tételben vagy raktárban tárolt összes termék leférésére is kiterjedhet.

II. **Vizsgálati jelentések**

1. A kifizető ügynökség belső ellenőrzési szerve vagy az általa felhatalmazott szerv jegyzőkönyvet vesz fel minden elvégzett ellenőrzésről, illetve fizikai vizsgálatról.

2. A jegyzőkönyvnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a raktározó neve, a felkeresett raktár címe és a megvizsgált tételek megnevezése;

b) a vizsgálat megkezdésének és befejezésének napja és időpontja;

▼B

c) a vizsgálat helyszíne, valamint a tárolási, csomagolási és megközelíthetőségi feltételek leírása;

d) a vizsgálatot végző személyek személyazonosságának teljes körű megadása, beosztásuk és megbízatásuk;

e) az elvégzett vizsgálati intézkedések és az alkalmazott mennyiségmérési eljárások, például a mérési módszerek, az elvégzett számítások, a köztes és végeredmények, valamint a levont következtetések;

f) a raktárban tárolt minden tétel vagy minőség esetében a kifizető ügynökség könyveiben szereplő mennyiség, a raktár könyveiben szereplő mennyiség, valamint a két könyvelési nyilvántartás között észlelt esetleges eltérések;

g) minden fizikailag megvizsgált tétel és minőség esetében az f) pontban említett adatok, valamint a helyszínen megállapított mennyiségek és esetleges eltérések, a tétel vagy a minőség száma, a raklapok, kartondobozok, silók, tartályok vagy más érintett tároló-eszközök, valamint a tömeg (adott esetben a nettó és bruttó tömeg is) vagy a térfogat;

h) a raktározó által tett nyilatkozatok eltérés vagy különbség esetén;

i) a jegyzőkönyv felvételének helyszíne, időpontja, valamint a jegyzőkönyvet felvevő személynek és a raktározónak vagy képviselőjének aláírása;

j) rendellenességek észlelése esetén alkalmazott esetleges kiterjesztett vizsgálatok, ismertetve a kiterjesztett vizsgálat során ellenőrzött raktározott mennyiségek százalékos arányát, a megállapított eltéréseket és az azokra adott magyarázatokat.

3. A jegyzőkönyveket haladéktalanul továbbítani kell a kifizető ügynökség számláinak vezetéséért felelős részleg vezetőjének.

A kifizető ügynökség számláit közvetlenül a jegyzőkönyv kézhezvétele után a megállapított eltérések és különbözőségek függvényében helyesbíteni kell.

4. A jegyzőkönyveket a kifizető ügynökség székhelyén kell megőrizni, és azokat a Bizottság alkalmazottai és a Bizottság által felhatalmazott személyek számára hozzáférhetővé kell tenni.

5. A kifizető ügynökség összefoglaló dokumentumot állít össze, amely ismerteti:

— az elvégzett ellenőrzéseket, világosan megkülönböztetve köztük a fizikai vizsgálatokat (leltárellenőrzések),

— az ellenőrzött mennyiségeket,

— a havi és éves kimutatásokhoz képest megállapított rendellenességeket és e rendellenességek okait.

▼B

Az ellenőrzött mennyiségeket és a megállapított rendellenességeket minden érintett termék esetében tömegben vagy térfogatban, valamint a raktáron tartott összmennyiség százalékos arányában kell megadni.

Az összefoglaló dokumentum külön kitér a raktározott termékek minőségellenőrzése érdekében elvégzett vizsgálatokra. A dokumentumot az 1306/2013/EU rendelet 7. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett éves elszámolással egy időben kell a Bizottságnak megküldeni.

B. AZ A. PONTBAN ELŐÍRT ELLENŐRZÉSEK SORÁN ALKALMAZANDÓ FIZIKAI VIZSGÁLATI ELJÁRÁS A KÖZÖS AGRÁRPOLITIKA ÁGAZATAI SZERINT

I. **Vaj**

1. Az ellenőrizendő tételek mintája az intervenciós közraktározás keretében tárolt összmennyiség legalább 5 %-ának felel meg. Az ellenőrizendő tételek kiválasztását a raktár felkeresése előtt kell elvégezni a kifizető ügynökség számviteli adatai alapján, de arról a raktározót nem szabad tájékoztatni.

2. A kiválasztott tételek meglétét és összetételét a helyszínen a következők révén kell ellenőrizni:

— a tételek és kartondobozok ellenőrzési számának azonosítása a felvásárlási vagy betárolási bizonylatok alapján,

— a raklapok (minden tizedik) és a kartondobozok (raklaponként egy) lemérése,

— a kartondobozok tartalmának ellenőrző szemrevételezése (minden ötödik raklapon),

— a csomagolás állapotának ellenőrzése.

3. A fizikailag megvizsgált tételeket és a megállapított hiányosságokat ismertetni kell a vizsgálati jelentésben.

II. **Sovány tejpor**

1. Az ellenőrizendő tételek mintája a közraktározás keretében tárolt mennyiség legalább 5 %-ának felel meg. Az ellenőrizendő tételek kiválasztását a raktár felkeresése előtt kell elvégezni a kifizető ügynökség számviteli adatai alapján, de arról a raktározót nem szabad tájékoztatni.

2. A kiválasztott tételek meglétét és összetételét a helyszínen a következők révén kell ellenőrizni:

— a tételek és zsákok ellenőrzési számának azonosítása a felvásárlási vagy betárolási bizonylatok alapján,

— a raklapok (minden tizedik) és zsákok (minden tizedik) lemérése,

— a zsákok tartalmának ellenőrző szemrevételezése (minden ötödik raklapon),

— a csomagolás állapotának ellenőrzése.

3. A fizikailag megvizsgált tételeket és a megállapított hiányosságokat ismertetni kell a vizsgálati jelentésben.

▼B

III. **Gabonafélék és rizs**

1. *A fizikai vizsgálat eljárásrendje*

a) A közraktározás keretében tárolt gabona és rizs összmennyiségének legalább 5 %-át képviselő, ellenőrizendő tárolók vagy raktárhelyiségek kiválasztása.

A kiválasztást a kifizető ügynökség készletnyilvántartásában rendelkezésre álló adatok alapján kell elvégezni, de arról a raktározót nem szabad tájékoztatni.

b) Fizikai vizsgálat:

— a gabonafélék vagy a rizs meglétének ellenőrzése a kiválasztott tárolókban vagy raktárhelyiségekben,

— a gabonafélék vagy a rizs azonosítása,

— a tárolási feltételek vizsgálata és az 1272/2009/EU rendeletben ([1]) előírt feltételek mellett tárolt termékek minőségének ellenőrzése,

— a gabonafélék vagy a rizs azonossága és raktározási helyszínének összevetése a raktár készletnyilvántartásában szereplő adatokkal,

— a raktározott mennyiségek értékelése a kifizető ügynökség által előzetesen jóváhagyott módszerrel, amelynek a leírását be kell nyújtani az ügynökség székhelyére.

c) A raktár tervrajzának és az egyes silók, illetve raktárhelyiségek méretére vonatkozó adatoknak minden egyes raktározási helyen rendelkezésre kell állniuk.

A gabonaféléket és a rizst úgy kell tárolni, hogy térfogatuk ellenőrizhető legyen.

2. *Eltérések esetén követendő eljárás*

A térfogat ellenőrzésekor bizonyos tűréshatár megengedett.

A III. melléklet II. pontjában rögzített szabályokat tehát abban az esetben kell alkalmazni, ha a raktározott termékeknek a fizikai vizsgálat során megállapított tömege a gabonafélék és a rizs esetében, silókban való raktározás vagy a padlón történő raktározás mellett 5 %-kal vagy annál nagyobb mértékben eltér a könyv szerinti tömegtől.

A gabonafélék és a rizs raktárban történő tárolása esetén a betároláskor mért mennyiségek is figyelembe vehetők azon mennyiségek helyett, amelyeket térfogatbecsléssel számítottak ki, ha ez utóbbi módszer nem tekinthető elég pontosnak, és a két érték közötti eltérés nem túlzott mértékű.

A kifizető ügynökség eseti alapon és a saját felelősségére él ezzel a lehetőséggel, ha a körülmények indokolják. Ezt feltünteti vizsgálati jelentésében, amelyet a következő mintának megfelelően készít el:

([1]) A Bizottság 2009. december 11-i 1272/2009/EU rendelete az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a mezőgazdasági termékek állami intervenció keretében történő felvásárlása és értékesítése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 349., 2009.12.29., 1. o.).

▼B

(Javasolt minta)

GABONAFÉLÉK – KÉSZLETELLENŐRZÉS

Termék:	Raktározó: Raktár, siló: Cellaszám:	Dátum:
Tétel	Készletnyilvántartás szerinti mennyiség	

A. **Silóban raktározott készletek**

Raktárhelyiség száma	Névleges térfogat (m^3) (A)	Megállapított szabad térfogat (m^3) (B)	A tárolt gabona térfogata (m^3) (A-B)	Megállapított fajsúly kg/hl = 100	A gabonafélék vagy rizs tömege

Összesen (A): .....

B. **Padlón raktározott készletek**

	Raktárhelyiség száma	Raktárhelyiség száma	Raktárhelyiség száma
Elfoglalt terület	..... m^2	..... m^2	..... m^2 .....
Magasság	.... m^3	.... m^3	.... m^3
	....	....	....
	..... m	..... m	..... m
Korrekciók	..... m^3	..... m^3	..... m^3
Térfogat	..... m^3	..... m^3	..... m^3
Fajsúly	..... kg/hl	..... kg/hl	..... kg/hl
Össztömeg	..... tonna	..... tonna	..... tonna

Összesen (B): .....

A raktárban tárolt össztömeg: .....

A könyv szerinti tömeghez viszonyított eltérés: .....

%-ban: .....

....., [dátum]

..... (Bélyegző és aláírás)

A kifizető ügynökség ellenőre:

IV. **Marha- és borjúhús**

1. Az ellenőrizendő tételek mintája a közraktározás keretében tárolt összmennyiség legalább 5 %-ának felel meg. Az ellenőrizendő tételek kiválasztását a raktár felkeresése előtt kell elvégezni a kifizető ügynökség számviteli adatai alapján, de arról a raktározót nem szabad tájékoztatni.

▼B

2. A kiválasztott tételek meglétének és összetételének helyszíni ellenőrzése a kicsontozott hús esetében a következőkre terjed ki:

— a tételek és raklapok azonosítása és a kartondobozok számának ellenőrzése,

— a tömeg ellenőrzése a raklapok vagy konténerek 10 %-ának vonatkozásában,

— a tömeg ellenőrzése az egyes lemért raklapokon lévő kartondobozok 10 %-ának vonatkozásában,

— a tartalomnak és a csomagolás állapotának ellenőrző szemrevételezése minden egyes kartondoboz esetében.

A raklapokból történő mintavételnél figyelembe kell venni a különböző típusú raktározott húsrészeket.

3. A fizikailag megvizsgált tételeket és a megállapított hiányosságokat ismertetni kell a vizsgálati jelentésben.

▼B

III. MELLÉKLET

A KIFIZETŐ ÜGYNÖKSÉG ÉS A RAKTÁROZÓ KÖZÖTT LÉTREJÖTT RAKTÁROZÁSI SZERZŐDÉSBE FOGLALANDÓ, A RAKTÁROZÓK FELELŐSSÉGI KÖRÉHEZ KAPCSOLÓDÓ KÖTELEZETTSÉGEK ÉS ÁLTALÁNOS ELVEK

(3. cikk)

A raktározó felelős az uniós intervenciós intézkedések tárgyát képező termékek megfelelő állapotban való megőrzéséért. Viselnie kell az e téren elkövetett mulasztásokból származó pénzügyi következményeket.

I. A TERMÉKEK MINŐSÉGE

A raktározott intervenciós termékek minőségének a helytelen vagy nem megfelelő tárolási feltételek miatti romlása esetében a veszteségekért a raktározó felel, és a veszteségek a termék minőségének a tárolási feltételek miatti romlásából származó veszteségként a közraktározási számlákra könyvelendők.

II. HIÁNYZÓ MENNYISÉGEK

1. A raktározó felel a raktározott mennyiségek és a kifizető ügynökségnek megküldött készletkimutatásokban feltüntetett mennyiségek között megállapított valamennyi eltérésért.

2. Amennyiben a hiányzó mennyiségek meghaladják a 4. cikkel, a II. melléklet B.III.2. pontjával és a IV. melléklettel összhangban, illetve az ágazati mezőgazdasági jogszabályok alapján előírt tűréshatár(ok) szerinti mennyiségeket, az összes hiányzó mennyiséget a raktározó terhére kell írni azonosíthatatlan veszteségként. Ha a raktározó vitatja a hiányzó mennyiségeket, kérheti a termék lemérését vagy megmérését; ennek a műveletnek a költségei rá hárulnak, kivéve, ha a bejelentett mennyiségek ténylegesen meglévőnek bizonyulnak, vagy ha az eltérés nem haladja meg az alkalmazandó tűréshatár(oka)t, amely esetben a lemérés vagy megmérés költségei a kifizető ügynökséget terhelik.

A II. melléklet B.III.2. pontjában előírt tűréshatárok az első albekezdésben említett többi tűréshatárok sérelme nélkül alkalmazandók.

III. IGAZOLÓ DOKUMENTUMOK, VALAMINT HAVI ÉS ÉVES KIMUTATÁSOK

1. **Igazoló dokumentumok és havi kimutatások**

a) A termékek betárolásához, tárolásához és kitárolásához kapcsolódó, az éves beszámoló elkészítésének alapjául szolgáló dokumentumokat a raktározónak meg kell őriznie, és azokban legalább a következő adatoknak kell szerepelniük:

— raktározási helyszín (adott esetben a tároló vagy a tartály azonosításával),

— az előző hónapról átvitt mennyiség,

— betárolások és kitárolások tételenként,

— időszak végi készletek.

Ezeknek a dokumentumoknak mindenkor lehetővé kell tenniük a készletezett mennyiségek pontos azonosítását, és fel kell tüntetniük azokat a felvásárlásokat és eladásokat is, amelyekről megállapodást kötöttek, de amelyekhez kapcsolódóan még nem történt meg a betárolás vagy a kitárolás.

▼B

b) A termékek betárolásához, tárolásához és kitárolásához kapcsolódó dokumentumokat a raktározó – összesített havi készletkimutatásának alátámasztására – legalább havonta egyszer köteles megküldeni a kifizető ügynökségnek. A dokumentumoknak a készletkimutatás tárgyhónapját követő hónap 10. napjáig be kell érkezniük a kifizető ügynökséghez.

c) Az összesített havi készletkimutatás mintapéldánya (javasolt minta) az alábbiakban látható. Ezt a kifizető ügynökségek bocsátják elektronikus úton a raktározók rendelkezésére.

Havi készletkimutatás

Termékek:		Raktározó: Raktár: Sz.: Cím:			Hónap:
Tétel	Megnevezés	Mennyiség (kg, tonna, hl, kartondoboz, darab stb.)		Dátum	Megjegyzés
		Betárolás	Kitárolás		
	Átvitt mennyiség				
	Átviendő mennyiség				

(Bélyegző és aláírás)

Kelt (hely, idő):

Név:

2. **Éves kimutatás**

a) Az 1. pontban ismertetett havi kimutatások alapján a raktározónak éves készletkimutatást kell készítenie. Az éves készletkimutatást legkésőbb a számviteli év zárása utáni október 15-ig kell a kifizető ügynökségnek eljuttatni.

b) Az éves készletkimutatásnak tartalmaznia kell a raktározott mennyiségek termékenkénti és raktározási helyszínenkénti összefoglaló ismertetését, az egyes termékek esetében felsorolva a készletezett mennyiségeket, a tételek számát (a gabonafélék esetében nem), a betárolás évét és az esetlegesen megállapított rendellenességek okát.

c) Az összesített éves készletkimutatás mintapéldánya (javasolt minta) az alábbiakban látható.

Ezt a kifizető ügynökségek bocsátják elektronikus úton a raktározók rendelkezésére.

Éves készletkimutatás

Termékek:		Raktározó: Raktár: Sz.: Cím:	Év:
Tétel	Megnevezés	Könyvelt mennyiség és/vagy tömeg	Megjegyzés

▼B

(Bélyegző és aláírás)

Kelt (hely, idő):

Név:

IV. SZÁMÍTÓGÉPES KÉSZLETNYILVÁNTARTÁS ÉS AZ INFORMÁCIÓK RENDELKEZÉSRE BOCSÁTÁSA

A kifizető ügynökség és a raktározó közötti közraktározási szerződésnek tartalmaznia kell olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik az uniós jogszabályoknak való megfelelés biztosítását.

A szerződésnek a következőket kell megkövetelnie:

— az intervenciós készletekre vonatkozó számítógépes nyilvántartás vezetése,

— állandó leltár közvetlen és azonnali rendelkezésre bocsátása,

— a betároláshoz, a tároláshoz és a kitároláshoz kapcsolódó valamennyi dokumentum, valamint a raktározó birtokában lévő, e rendelet alkalmazásában kiállított számviteli dokumentumok és jegyzőkönyvek mindenkori rendelkezésre bocsátása,

— a kifizető ügynökség és a Bizottság alkalmazottai, valamint az általuk megfelelően felhatalmazott bármely személy számára folyamatos hozzáférés biztosítása e dokumentumokhoz.

V. A KIFIZETŐ ÜGYNÖKSÉGNEK MEGKÜLDÖTT DOKUMENTUMOK FORMÁJA ÉS TARTALMA

A III. szakasz 1. és 2. pontjában említett dokumentumok formáját és tartalmát az 1306/2013/EU rendelet 104. cikkének megfelelően kell meghatározni.

VI. A DOKUMENTUMOK MEGŐRZÉSE

A raktározónak a közraktározási műveletekre vonatkozó valamennyi igazoló dokumentumot az 1306/2013/EU rendelet 104. cikke alapján elfogadott szabályok szerinti időszakban – az alkalmazandó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül – végig meg kell őriznie a számlaelszámolási eljárások céljaira.

▼B

IV. MELLÉKLET

TŰRÉSHATÁROK

(4. cikk)

1. A szabályoknak megfelelően végrehajtott szokásos raktározási műveletek miatt hiányzó mennyiségeket fedező tűréshatárok a közraktározási intézkedés tárgyát képező egyes mezőgazdasági termék esetében a következők szerint kerülnek rögzítésre:

   — gabonafélék 0,2 %

   — hántolatlan rizs, kukorica 0,4 %

   — sovány tejpor 0,0 %

   — vaj 0,0 %

   — marha- és borjúhús 0,6 %

2. A marhahús kicsontozásakor jelentkező engedélyezett veszteségek esetében a tűréshatár 32 %. Ez a százalékos arány a számviteli év során kicsontozott összmennyiségre vonatkozik.

3. Az 1. pontban említett tűréshatárokat az adott számviteli évben betárolt és átvett mennyiségeknek a számviteli év elején készleten lévő mennyiségekkel megnövelt, csomagolás nélküli tényleges tömegének százalékában kell megállapítani.

   Ezek a tűréshatárok alkalmazandók a készletek fizikai vizsgálata során. A tűréshatárokat minden egyes termék esetében a kifizető ügynökség által raktározott összmennyiséghez viszonyítva kell kiszámítani.

   A betároláskori és kitároláskori tényleges tömeg kiszámításához a megállapított tömegből ki kell vonni a betárolási feltételek között előírt, átalányalapon meghatározott tömeget, illetve ilyen feltételek kikötésének hiányában a kifizető ügynökség által a csomagolások tekintetében alkalmazott átlagos tömeget.

4. A tűréshatár nem fedezi a csomagok száma vagy a nyilvántartásba vett darabszám esetében megállapított veszteséget.

5. Az 1. és a 2. pontban említett tűréshatárok kiszámításakor nem veendők figyelembe a lopásból eredő vagy más azonosítható okra visszavezethető veszteségek.

▼B

V. MELLÉKLET

A 10. cikkben említett intézkedések

1. A 73/2009/EK rendelet I. mellékletében felsorolt támogatási rendszerek és 2016-tól kezdődően az 1307/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt támogatási rendszerek;

2. A 65/2011/EU bizottsági rendelet ([1]) II. részének I. és II. címében tárgyalt vidékfejlesztési intézkedések és az 1305/2013/EU rendelet III. címének I. fejezetében említett vidékfejlesztési intézkedések.

([1]) A Bizottság 2011. január 27-i 65/2011/EU rendelete a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 25., 2011.1.28., 8. o.).

▼B

VI. MELLÉKLET

A 14. cikkben említett intézkedések

1. A szőlőültetvények szerkezetátalakítása és átállítása az 1308/2013/EU rendelet 46. cikkének megfelelően;

2. Zöld szüret az 1308/2013/EU rendelet 47. cikkének megfelelően.